

Ruokolahden kunta

JAAKKO PÖYRY INFRA

030608BR

SELOSTUS

KÄRINGINRANNAN RAKENTAMISOHJEET

17.12.2003

SISÄLTÖ

1	YLEISTÄ	2
1.1	Ohjeiden tarkoitus	2
1.2	Ohjeiden sisältö ja vaikutukset.....	2
2	YLEISET OHJEET	3
3	TONTTIEN SUUNNITTELU	4
3.1	Yleistä.....	4
3.2	Rakennusten sijoittelu, pihapiirien ja katutilan muodostaminen	5
3.3	Maaston käsittely.....	7
3.4	Ranta-alueen käsittely	7
3.5	Liittyminen vesihuoltoverkostoon.....	10
4	RAKENNUKSET	10
4.1	Yleistä.....	10
4.2	Massoittelu ja pohjaratkaisu.....	10
4.3	Rinne - ja tasamaaratkaisut	11
4.4	Kattomuodot ja –kaltevuudet	12
4.5	Julkisivumateriaalit ja väritys.....	12
4.6	Aidat ja muut rakennelmat	13
4.7	Aluekohtaiset ohjeet.....	15
5	KASVILLISUUS JA MAISEMANHOITO	17
5.1	Kasvillisuusvyöhykkeet	17
5.2	Yleiset viheralueet.....	19
5.3	Tonttialueet.....	22

Liitteet:

1. Tiivistelmäkartta
2. Tiivistelmä
3. Kasviluettelo

RUOKOLAHDEN KUNTA

KÄRINGINRANNAN RAKENTAMISOHJEET

1 YLEISTÄ

1.1 Ohjeiden tarkoitus

Tämä rakentamisohjeisto koskee Ruokolahden Käringinrannan asuinaluetta. Ohjeisto liittyy 29.8.2002 kunnanvaltuustossa hyväksytyyn Käringinrannan asemakaavaan. Ohjeisto koskee sekä asuinkortteleiden että yleisten alueiden toteutusta.

Hyvä asuinalue on omaleimainen ja yhtenäinen kokonaisuus, jota persoonalliset yksityiskohdat rikastuttavat. Asemakaavaa täydentävä rakentamisohjeisto edistää tähän päämäärään pyrkimistä. Rakentamisohjeilla ei ole tarkoitus estää yksilöllisyyttä, vaan auttaa rakennussuunnittelijaa ja rakentajaa suunnittelemaan ja valitsemaan aluekokonaisuuteen soveltuvat yksilölliset rakentamisratkaisut. Toisaalta rakentamisohjeistolla pyritään estämään sellaisten virheiden syntyminen, jotka myöhemmin vähentävät alueen asuttavuutta ja kaikkien asukkaiden tuntemaa viihtyisyyttä.

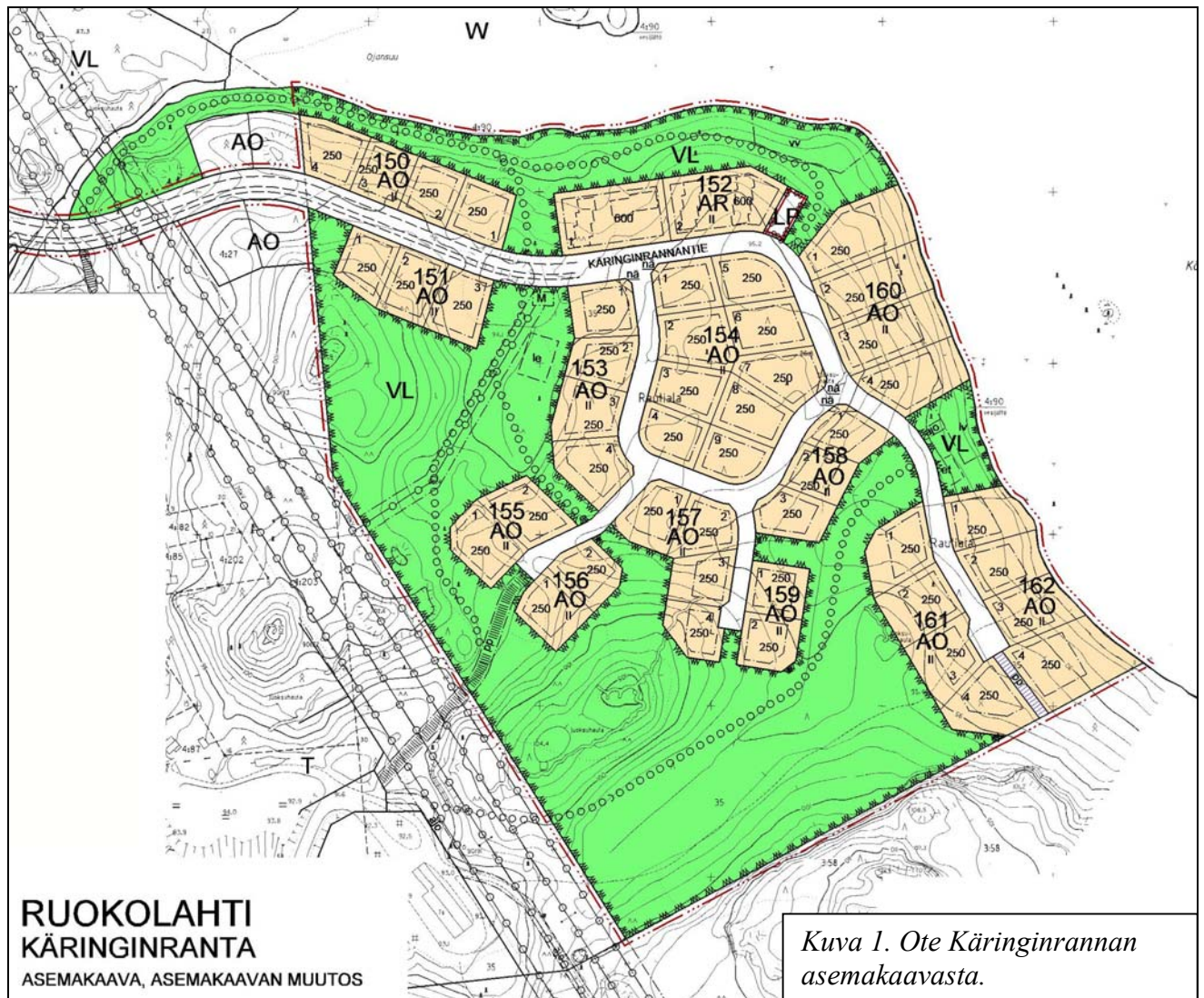
1.2 Ohjeiden sisältö ja vaikutukset

Alueen perusrakenne on määrätty asemakaavassa. Siinä on annettu määräyksiä mm. kerrosluvusta, rakennusoikeudesta, rakennusten sijoittamisesta ja luonnonympäristön käsittelystä.

Rakentamisohjeisto sisältää täydentäviä suosituksia rakennusten sijoittamisesta tonteille, maaston käsittelystä, kattomuodoista ja kattokaltevuuksista, julkisivumateriaaleista ja väreistä sekä pihatilan muodostuksesta ja istutuksista. Rakentamisohjeita voidaan sisällyttää tonttien luovutusehtoihin.

Ohjaustoiminnasta vastaa kunnan rakennusvalvonta. **Ohjeista voidaan rakennusvalvonnan suostumuksella** perustelluista syistä poiketa. Poikkeaminen ei kuitenkaan saa oleellisesti muuttaa korttelin tai taloryhmän yleisvaikutelmaa.

Neuvottelut rakennushankkeesta kannattaa aloittaa mahdollisimman aikaisin kunnan rakennusvalvonnan kanssa, jotta jo alusta alkaen saadaan käsitys siitä, mitä suunnitelmilta juuri sillä alueella vaaditaan.

2 YLEISET OHJEET

Pientalon rakennushanke on rakennuttajaperheelle yleensä elämän suurin investointi. Rakennuttajaperheellä tulee siksi olla käytettävissään riittävä ammattitaito sekä hankkeen valmistelussa, suunnittelussa että itse rakentamisen läpiviemisessä. Laadukkaalla suunnittelulla saavutetaan korkeatasoisen ympäristön lisäksi merkittäviä taloudellisia säästöjä sekä rakentamis- että käyttökustannuksissa.

Rakennuksen suunnittelijaa koskevat vaatimukset on määritelty maankäyttö- ja rakennuslaissa.

”Rakennuksen suunnittelussa tulee olla suunnittelun kokonaisuudesta ja sen laadusta vastaava pätevä henkilö, joka huolehtii siitä, että rakennussuunnitelma ja erityissuunnitelmat muodostavat kokonaisuuden, joka täyttää sille asetetut vaatimukset (pääsuunnittelija).”

Suunnittelijan pätevyysvaatimuksia tarkennetaan maankäyttö- ja rakennusasetuksessa:

”Rakennussuunnitelman ja erityissuunnitelman laatijalla tulee olla asianomaiseen suunnittelu-tehtävään soveltuva rakennusalan korkeakoulututkinto taikka aikaisempi rakennusalan ammatillisen korkea-asteen tai sitä vastaava tutkinto sekä riittävä kokemus kyseisen suunnittelualan tehtävistä. Pienehkön tai teknisiltä ominaisuuksiltaan tavanomaisen rakennuksen tai teknisen järjes-

telmän suunnittelijana voi hankkimaansa kokemusta vastaavasti toimia myös henkilö, joka on suorittanut talonrakennuksen tai asianomaisen erityisalan opintosuunnalla teknikon tai sitä vastaavan aikaisemman tutkinnon”.

Suosittelavana käytäntönä on pidetty sitä, että rakennuttajaperheellä olisi käytettävissäään koko rakennushankkeen ajan oma pientaloasiantuntija, ns. pientalovastaava. Hän voisi toimia pääsuunnittelijana, arkkitehtisuunnittelijana, valvojana tai vastaavana työjohtajana – tai kaikissa näissä tehtävissä, mikäli ammattitaito on riittävä.

3 TONTTIEN SUUNNITTELU

3.1 Yleistä

Tontin käytön suunnittelun lähtökohtana on huolellinen tutustuminen tontin ympäristöominaisuuksiin. Huomioitavia asioita ovat paikan pienilmasto (ilmansuunnat, vallitseva tuulensuunta), kasvillisuus, maastonmuodot ja kasvupaikkatekijät. Ennen suunnittelua tulisi inventoida huolellisesti puusto, mahdolliset kivet, avokalliot ja jyrkänteet sekä muut suunnitteluun vaikuttavat luonnonelementit. Inventoitu puusto ja muut luonnonelementit tulee esittää rakennuslupapiirustusten asemapiirroksessa samoin, kuin tulevat pihajärjestelyt. Rakennuslupa koskee myös pihajärjestelyjä, ei ainoastaan rakennuksia.

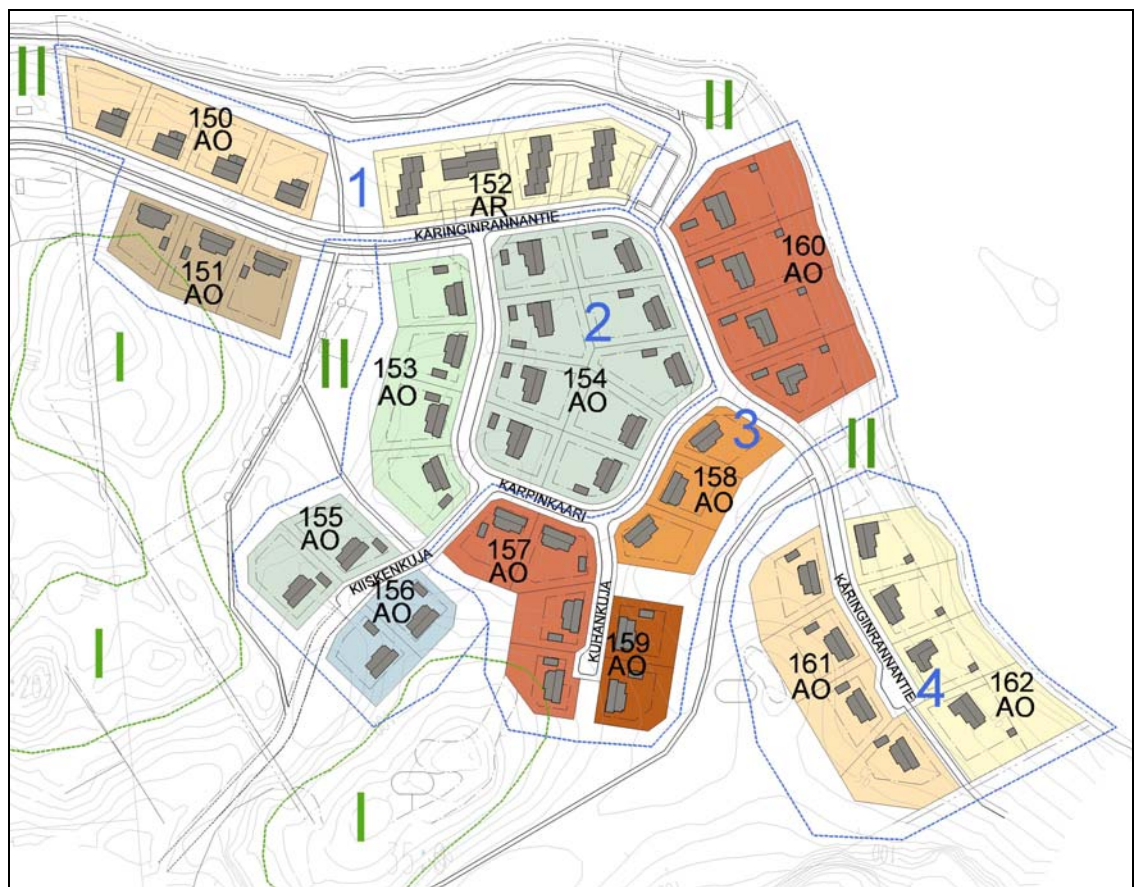
Kuva 2. Korttelin 160 tontilla 2 on ranta-alueella kaksi hienoa kiveä, jotka tulisi säilyttää.

Tonttia tulisi voida tarkastella rauhassa eri vuorokauden- ja vuodenaikoina. Tällöin voidaan esim. todeta miten auringonvalo ja tuulet vaikuttavat paikalla. Etelään ja länteen avautuvat rinteet tulisi hyödyntää mahdollisimman tarkkaan piha- ja oleskelualueina.

3.2 Rakennusten sijoittelu, pihapiirien ja katutilan muodostaminen

Rakennusten sijainti on määritelty asemakaavassa. Vaikka rakennusala käsittääkin useimmissa kortteleissa lähes koko tontin, tulee rakennuksen sijainti harkita aina tarkkaan tontin antamien lähtökohtien mukaan.

Kortteleittain asuinrakennukset tulee sijoittaa katuun nähden yhtenäisellä rakentamishojien havainnekuvasa (liite 1, ote alla) osoitetulla tavalla. Rakennukset tulee sijoittaa siten, että muodostuu suojaisia pihoja auringon kannalta edullisimpaan ilmansuuntaan ja että mahdollisuuksien mukaan asunnosta avautuu näkymä järvelle. Vierekkäisten rakennusten etäisyyden tielinjasta tulisi olla suunnilleen sama. Erillispientalojen harjan suunta on osoitettu havainnepiirroksessa (liite 1). Havainnekuvasa rakennukset on pyritty sijoittamaan yhtenäisenä kokonaisuutena huomioiden mm. pihan suuntaus edullisiin ilmansuuntiin ja näkymät vesistöön. Rivitalokorttelissa rakennusten sijoitus ratkaistaan alueen tarkemman suunnittelun yhteydessä.

Kuva 3. Ote rakentamishojien havainnekuvasa.

Tarkempia suosituksia on annettu korttelikohtaisissa ohjeissa. Kaavassa on määrätty, että rakennusten, kulkuteiden ja pysäköintialueiden ulkopuolelle jäävät osat tontista tulee istuttaa. Siten myös katuun rajoittuva tontinosa on istutusalue. Lisäksi kaavaan on merkitty rantaan rajautuvilla tonteilla luonnontilaisena säilytettävä alueen osa (s-1). Alueella olemassa oleva puusto on säilytettävä ja tarvittaessa tehtävä täydennysistutuksia siten, että rannan ja vesistön väliin jää riittävä suojapuusto.

Alueella sijaitsevat juoksuhaudat on kaavassa merkitty muinaismuistolain rauhoittamina kiinteinä muinaisjäänöksinä (sm). Pääosa juoksuhaudoista sijoittuu lähivirkistysalueelle. Muinaismuistot ovat suojeltuja suoraan MmL:n nojalla. Alueen kaivaminen, peittä-

minen, muuttaminen ja siihen kajoaminen on kielletty. Aluetta koskevista toimenpiteistä tulee kuulla museoviranomaista.

Etupihalle sijoittuvat sisäänajotie, vähintään yhden auton seisontapaikka autokatoksen lisäksi sekä istutukset. Istutukset on suunniteltava siten, että tonteilta on riittävä vapaa näkyvyys kadulle. Tontille johtava tie on mieluummin mahdollisimman lyhyt ja huolellisesti rajattu.

Tontin suunnittelussa tulee huolehtia siitä, että oleskelupiha avautuu lämpimiin ilma-suuntiin eli mahdollisuuksien mukaan suunnilleen välille etelä- länsi. Rakennusten tulee suojata pihaa kylmiltä pohjois- ja luoteistuulilta. Pienilmastoa voidaan edelleen parantaa ja pihapiiriä rajata sijoittamalla pohjois- ja itäisivuille täydentäviä keveämpiä rakennelmia (autotalli/talousrakennus, jätekatos, huvimaja tms). Ne tulee suunnitella väritykseltään ja yksityiskohdiltaan kokonaisuudeksi päärakennuksen kanssa.

Kuva 4. Esimerkkejä tonttien jäsentelystä.

Autotalli- tai katos on toivottavaa sijoittaa omaan erilliseen rakennukseen vähintään viiden metrin etäisyydelle tontin kadun puoleisesta rajasta. Erillisellä rakennuksella voidaan rajata pihatiloja ja saadaan katumiljöö miellyttävämmäksi, kun rakennukset eivät muodosta pitkiä yhtenäisiä seinämiä. Roskien säilytyspaikka ja ulkovarastointi on suojattava aitauksella. Jätesäiliö tai -katos voidaan sijoittaa autotallin/-katoksen tai ajoneuvoliittymän yhteyteen. Sijoituksessa on huomioitava tyhjennyksestä annetut määräykset.

Asunnon keräilyastioiden on mahdollistettava kiinteän kotitalousjätteen lajittelu ja hyötykäyttöön ohjaaminen.

Käringinrannan alueella on jonkin verran hienoja pilarimaisia sekä tuulen tuivertamia mäntyjä ja rannempana myös jonkin verran lehtipuita, joita ei tulisi tarpeettomasti poistaa, vaan hyödyntää valmiina pihapuina sopivissa kohdissa. Myös muita luonnon ja ympäristön ominaispiirteitä tulee kunnioittaa rikastuttavina tekijöinä mm. alueella olevat juoksuhaudat ja kiviroykkiöt. Viherympäristöstä on annettu tarkempia ohjeita jäljempänä.

3.3 Maaston käsittely

Tontin suunnittelussa tulee maaperää kunnioittaa siten, että pyritään valitsemaan kuhunkin käyttötarkoitukseen sopiva pohja. Tällöin tulisi rakennettavuuden lisäksi huomioida myös maan kasvukyky.

Maaston muokkaaminen muuttaa maaperän rakennetta ja pohjaveden luontaista liikkumista. Pintavesien kulku katkeaa, jolloin alapuolinen maasto saattaa kuivua ja sen kasvupaikkatyyppi muuttua. Sijoitettaessa rakennus mahdollisimman tarkasti maastoa myötäilevästi voidaan välttää haitallisia vaikutuksia samalla kun säästetään kustannuksia. Tontilta kaivettavat maamassat tulisi voida käyttää samalla paikalla.

Rakennuksen sijoittamisessa tulee välttää alavia paikkoja, joihin pintavedet kertyvät ja jotka yleensä ovat myös kantavuudeltaan huonoja. Alavat alueet kannattaa hyödyntää istutusalueina, jolloin kaikki saatavilla oleva vesi kyetään käyttämään hyväksi. Alueen kuivatusvesiä ei saa johtaa suoraan Kärinkiin vaan ne tulee käsitellä tonteilla (ohjeita [kohdassa 5.3 s. 25](#)). Rakennuksen korkeusaseman määrittelyssä on huomioitava myös, että kadunvarsirakennuksen maantasokerros tulisi sijoittaa vähintään 30 cm kadun tasasta ylemmäksi.

3.4 Ranta-alueen käsittely

Rantarakentaminen, viherympäristö

Asemakaavan mukaan rantaan sijoittuvilla tonteilla ranta-alue on säilytettävä luonnontilaisena. Alueella olemassa oleva puusto on säilytettävä ja tarvittaessa tehtävä täydennysistutuksia siten, että rannan ja vesistön väliin jää riittävä suojapuusto. Tarvittaessa aluspuustoa ja pensaikkoa voidaan harventaa järvinäkymän säilyttämiseksi, mutta puustoa ei saa poistaa kokonaan.

Ranta-alueelle voidaan perustaa vähäisessä määrin myös nurmikkoja, mutta koko ranta-alueella ei tulisi nurmettaa. Osa ranta-alueesta tulee säilyttää luonnontilaisena. Rannan rehevää kenttäkerrosta tulisi pyrkiä säästämään, eikä maanpintaa tule peittää kokonaan ruokamultakerroksella ja nurmella. Kulkeminen rantaan luonnontilaan jätetyn ranta-alueen halki voidaan järjestää mm. askelkivin.

Käringinrannan asuinalueen ranta-alueista osa on hiekkapohjaisia ja osa kivikkoisempia. Tonttien rannat ovat jo sellaisenaan sopivia mm. uimarannaksi ja soutuveeneen pitopaikaksi. Paikoitellen tonttien rantaviivaa voidaan selkeyttää rakentamalla se ympäristöön sopeutuvalla tavalla esim. luonnonkivistä rakennetuin kivikoin. Kivikon yhteyteen voidaan istuttaa alueelle luonteenomaisia rantakasveja. Rantaan mahdollisesti rakennettava laituri tulisi sijoittaa rannan rakennetulle osalle. Rannoilla ei ole erityistä tarvetta esim. rannan ruoppaukseen tai vesikasvien niittoon.

Ranta-alueen toimenpiteiden luvanvaraisuus

Ranta-alueen toimenpiteistä tulisi olla aina yhteydessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiseen ja tarvittaessa myös alueelliseen ympäristökeskukseen ennen hankkeeseen ryhtymistä lupatarpeen selvittämiseksi.

Vain vähäiset ruoppaukset ja ruoppausmassojen läjitykset voi pääsääntöisesti tehdä ilman lupaa. Vähäisenä ruoppauksena voidaan yleensä pitää tontin rannan ja avoveden välillä tehtävää pientä ruoppausta esimerkiksi uimapaikaksi tai veneväyläksi. Oman rannan ruoppaaminen koko mitalta ei yleensä enää ole vähäistä ruoppausta. Eräänä periaatteena ruoppauksen luvanvaraisuudesta voidaan myös pitää sitä, että käsivoimin tehdyn ruoppauksen voi tehdä vapaasti, mutta koneellinen ruoppaus vaatii ilmoituksen viranomaisille*, vesialueen omistajalle ja naapurustolle (VL 1:30.1, VA 85 ja 85 a). Il-

moituksen perusteella viranomaiset* harkitsevat, tarvitaanko työlle erillinen lupa. Jos ruoppauksen massoja läjitetään veteen, toimenpiteelle tarvitaan aina lupa.
*viranomainen = kunnan ympäristönsuojelusihteri **sekä** alueellinen ympäristökeskus

Asemakaava-alueella maisemaa muuttavat maanrakennustyöt kuten esim. kaivaminen, tasoittaminen, täyttäminen ja puiden kaataminen edellyttävät kunnan maisematyöluvan (MRL 128§). Lupaa ei tarvita rakennus- tai toimenpideluvan mukaisten töiden suorittamiseen. Myös suurehkon laiturin rakentaminen saattaa edellyttää toimenpidelupaa tai – ilmoitusta (MRL126 §). Laituri voi tarvita lupia myös rakennus- tai vesilainsäädännön perusteella. Tietoa saa kunnan rakennustarkastajalta ja ympäristönsuojeluviranomaiselta sekä alueellisesta ympäristökeskuksesta.

Lupaa ei yleensä tarvita seuraaviin toimenpiteisiin tai rakennelmiin::

- Omaan rantaan rakennettava ja yksityiseen käyttöön tuleva pienehkö laituri.
- Vähäinen ruoppaus ja ruoppausmassojen läjitys (poistettavan massan määrä $<20 \text{ m}^3$, ilmoitettava etukäteen naapureille)
- Pienimuotoinen vesikasvien niitto.

Laiturin rakentaminen

Omaan rantaan rakennettava ja yksityiseen käyttöön tuleva laituri voidaan lähes poikkeuksetta rakentaa toisenkin vesialueelle ilman ympäristölupaviraston lupaa (VL 1:28). Se ei kuitenkaan saa loukata yleistä etua eikä siitä saa aiheutua haittaa toiselle, joka ei ole siihen suostunut (VL 1:12-15). Mikäli laiturista aiheutuu vahinkoja tai haittoja, joista ei etukäteen ole pystytty sopimaan naapurien kanssa, on laiturille haettava ympäristölupaviraston lupa. Suurehkoihin laitureihin tarvitaan kunnalta myös toimenpidelupa (MRL126 §). Laituri voi tarvita lupia myös rakennus- tai vesilainsäädännön perusteella.

Rannan ruoppauksesta syntyneistä tai muualta ajetuista maa-aineksista tehty pengeri ei sellaisenaan sovellu laituriksi. Tällaista uloketta ei voida enää pitää vesilain 1:28 tarkoittamana laiturina, vaan kysymyksessä on vesialueelle täyttämällä tehty niemeke, jonka luvanvaraisuus on selvitettävä erikseen. Sama koskee suoja-pengertä tai aallonmurtajaa, jonka rakentamisen edellytyksenä on vesialueen omistajan suostumus sekä naapureiden suostumus ja lähes aina myös ympäristölupaviraston lupa.

Suosittelavin laituriratkaisu on kelluva laituri. Jos laituri päätetään tehdä syystä tai toisesta kiinteänä maalaiturina, on siihen syytä jättää vähintään 0,5 - 1,0 metrin vedenvaihtumisaukkoja viiden metrin välein. Laituria ei tule sijoittaa rajalle eikä sen välittömään läheisyyteen.

Ruoppaus

Alueen rannoilla ei ole erityistä tarvetta rannan ruoppaukseen. Tarvittaessa rantaa voidaan ruopata esim. venepaikan tarpeisiin. Ruoppausmassoja ei saa läjittää veteen eikä niin lähelle vesistöä, että ne voisivat kulkeutua uudelleen vesistöön samentuen sitä. Ruoppausmassat suositellaan kuljetettavaksi **pois**, muussa tapauksessa ne täytyy sijoittaa siten etteivät ne tuhoa ranta-alueen olemassa olevaa puustoa. Maamassat tulee mai-semoida.

Rantaviivan muuttaminen on ilman lupaa kielletty.

3.5 Liittyminen vesihuoltoverkostoon

Alueen kunnallistekniikan suunnittelun yhteydessä on kaikille tonteille määritetty kiinteistön padotuskorkeus. Mikäli liittyjä viemäriä padotuskorkeuden alapuolisia tiloja, tulee kiinteistökohtaiset jätevedet johtaa liittyjän toimesta ja kustannuksella pumppaamalla vesihuoltolaitoksen viemäriverkostoon. Vesihuoltolaitos ei myöskään vastaa padotuskorkeuden alapuolisille tiloille mahdollisesti aiheutuvista viemäritulvavahingoista.

Hulevesien johtaminen laitoksen viemäriverkostoon on kielletty.

Mikäli rantaan rajautuville tonteille rakennetaan erillinen rantasauna, tulee myös se liittää laitoksen vesihuoltoverkostoon (jätevesi, vesijohto) ellei ympäristönsuojelu- ja rakennusvalvontaviranomaisten kanssa muuta sovita.

4 RAKENNUKSET

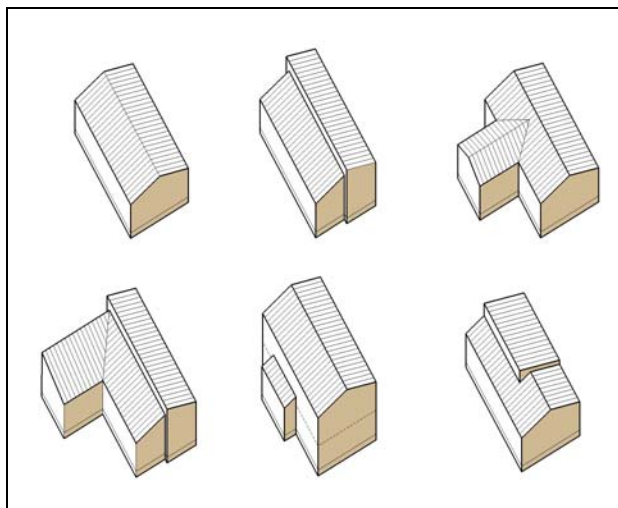
4.1 Yleistä

Nykyaikaisessa rakennussuunnittelussa arvostetaan perinteiselle suomalaiselle pientalolle ominaista muotojen ja materiaalien vähälukuisuutta. Ulkomaisia tyyllilainoja, lavastevaikutelmia ja ns. uusvanhoja yksityiskohtia tulee välttää.

Kaavan mukaan rakennukset tulee rakentaa kortteleittain yhtenevää rakennustapaa noudattaen. Erillisten rantasaunojen julkisivujen tulee olla puuverhoiltuja. Väriltään rantasaunojen tulee olla luonnonmaisemaan soveltuvia murrettuja sävyjä.

4.2 Massoittelu ja pohjaratkaisu

Rakennusten huonejärjestelyissä on jokaisen tontin erikoisluonne otettava huomioon. Ilmansuunnat, tonttiliittymän sijainti, olemassaoleva kasvillisuus, maaston kaltevuus ja viettosuunta vaikuttavat talotyyppeihin ja huonetilojen sijoitukseen.

Kuva 6. Esimerkkejä massoitte-
lusta (tasamaatalot).

Selkeä ja yksinkertainen perusmassa (suorakaide tai L:n muotoinen) antaa hyvät lähtökohdat suunnittelulle. Vinkkeliosan tulisi olla kooltaan vaatimattomampi, kuin päämassan. Vaihtelua saadaan täydentävillä kuisteilla, katoksilla ja ulokkeilla.

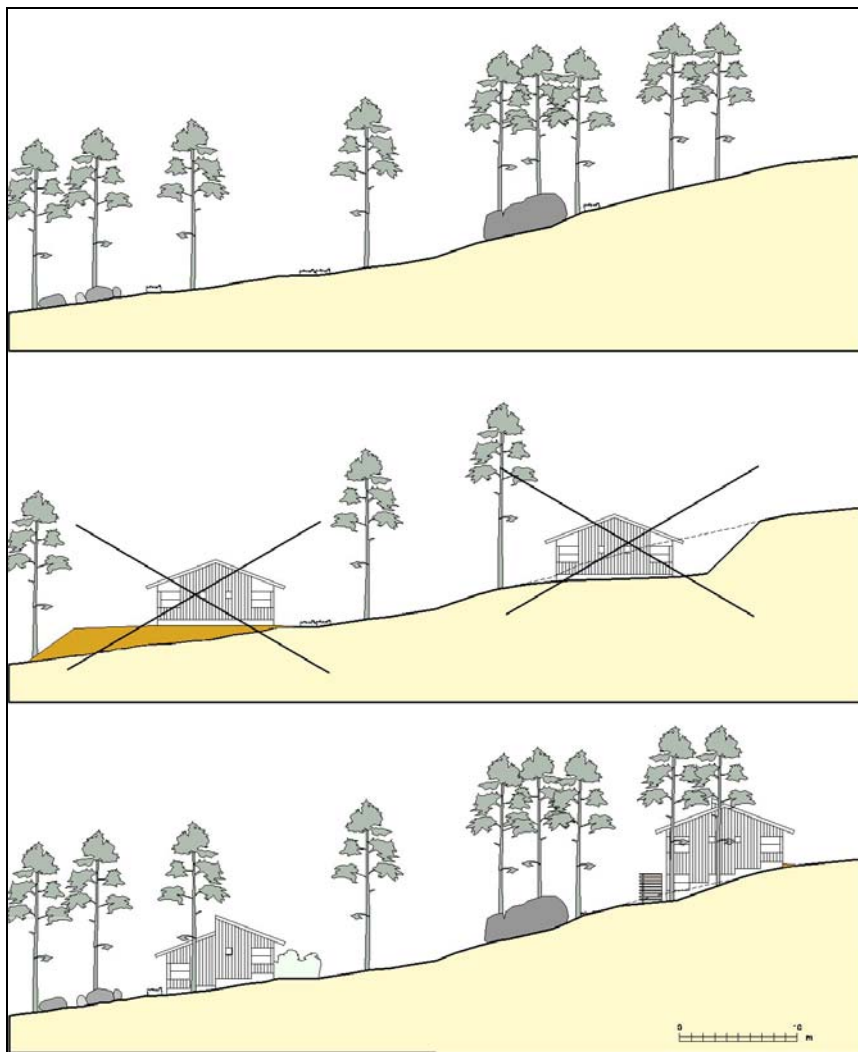
Sisätilojen valaistukselle ja toimivuudelle on eduksi, kun rakennusmassa on riittävän kapea (n. 7,5-8,5 m) ja suhteellisen pitkänomainen. Rakennuksen pohja voi kuitenkin kasvaa paikoin erilaisina levennyksinä. Mahdollisten erkkereiden tulee olla suorakulmaisia. Perinteiselle pientalorakentamiselle ovat sen sijaan vieraita rakennusmassojen sisäänvedot ja päätyparvekkeet.

4.3 Rinne - ja tasamaaratkaisut

Rakennustyyppin valintaan vaikuttavat oleellisesti tontin korkeussuhteet. Talotyyppin oikealla valinnalla voidaan vaikuttaa huomattavasti maansiirtotöiden laajuuteen samalla, kun sillä säilytetään tontin ominaispiirteitä.

Loivassa rinnemaastossa voidaan käyttää puolen kerroksen porrastusta rakennuksen keskellä ja jyrkemmässä rinteessä varsinaista rinneratkaisua eli pohjakerroksen upottamista rinteeseen. Kellariosaan tulee sijoittaa ensisijaisesti sinne soveltuvia varasto- ja aputiloja. Käringinrannan asuinalueella molemmat ratkaisut ovat mahdollisia, sillä alue on maastonmuodoiltaan vaihtelevaa. Erityisesti rantarinne on jyrkkä.

Missään tapauksessa rinnetonttia ei tulisi pakottaa tasamaaratkaisuksi täyttöillä, pengerryksillä tai leikkauksilla. Mikäli pakottavista syistä joudutaan pengerryksiin, tulee luisakat sijoittaa tontin puolelle (ei yleisille alueille).

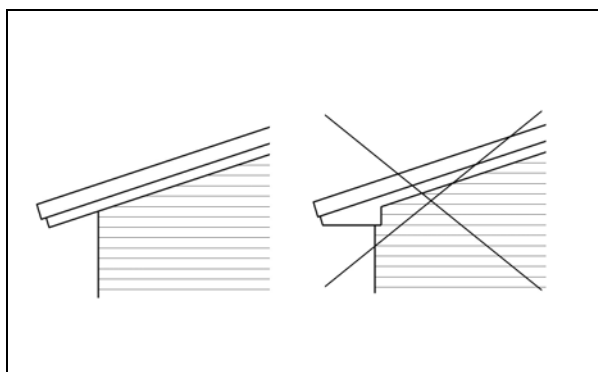
Kuva 7. Talotyyppin tulee olla maastoon sopeutuva. Rinteen täyttämistä ja leikkaamista tulee välttää (keskellä). Alakuvassa vasemmalla ½ kerroksen porrastus, oikealla rinteeseen upotettu kellarikerros.

4.4 Kattomuodot ja -kaltevuudet

Päärakennuksessa tulee olla harjakatto tai sen muunnelma. Autokatoksissa ja muissa piharakennuksissa voi käyttää myös pulpettikattoa. Aumakattoa ei **sallita** Käringinrannan alueella lainkaan.

Kattokaltevuu den tulee olla yhtenäinen samassa korttelissa ja samalla katuosuudella. Alueelle on määritelty vaihteluväli, josta aluekohtainen kattokaltevuus voidaan valita. Koko alueella kattokaltevuus vaihtelee välillä **1:1,5...1:3**. Rakennuksissa tulee käyttää selviä räystäitä, joiden on ulotuttava vähintään 50 cm seinälinjojen yli. Räystäät on viimeisteltävä räystäslaudoilla ja niiden tulisi olla alta ja päädyistä avoimia (koteloimattomia).

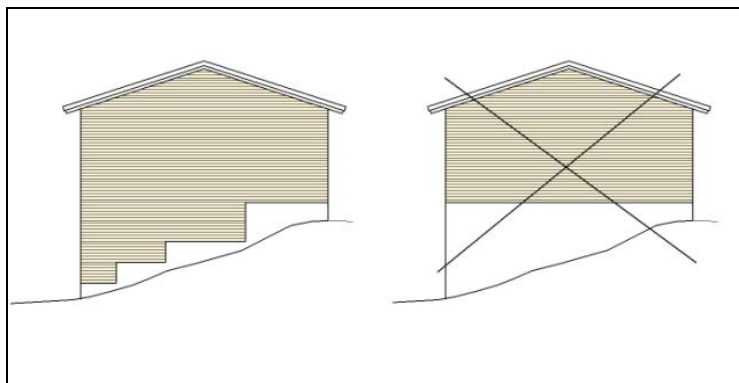
Erillisen autotallin, -katoksen ja talousrakennuksen kattokaltevuus voi olla päärakennuksen kaltevuu tta loivempi ja räystään pituus rakennuksen mittasuhteet huomioonottaen hiukan pienempi.

Kuva 8. Räystäiden tulee olla päädyistä avoimia.

4.5 Julkisivumateriaalit ja väritys

Koko alueelle saa rakentaa sekä puu-, tiili- että kivistä julkisivuisia taloja. Hirsirakennukset on sijoitettu kortteliin 153. Tiili-/kivi-/ rappauspintaisiin seiniin voidaan yhdistää myös lautaverhoituja osia ja päinvastoin. Tiiliseinissä suositellaan käyttäväksi tiilen väristä saumausta. Punatiiliseinissä voidaan käyttää myös vaaleampaa saumaa.

Kuva 9. Kaksikerroksisissa rinnetaloissa julkisivuverhouksen tulee olla yhtenäinen (ei ylikorkeaa sokkeliä).

Julkisivulaudoituksessa tulee suosia yhtenäisiä pintoja, esim. leveä sileä vaakaponttilauta päädyissä harjan taitteeseen asti ja rinteessä porrastettuna. Samassa julkisivussa ei tulisi käyttää useanlaisia laudoitusta.

Maanpäällisen sokkelin tulisi olla n. 50 cm korkea. Kaksikerroksisissa rinnetaloissa julkisivuverhous tulee ulottaa yhtenäisenä alas asti, jolloin ei synny ylikorkeita sokkeleita.

Katemateriaaleiksi suositellaan huopaa, peltiä (esim. konesaumattu peltikatto tai muu katon lappen suuntainen peltilevykatto) tai tiilikattoa. Kattomateriaaleiksi käyvät myös

muotolevykatteet (maalatut teräskatteet ja mineritkatteet). Katteen väriksi on suositeltu vaihdellen osa-alueittain tumman harmaa tai tumman ruskea sekä musta.

Rakennuksissa tulee käyttää kortteleittain tai ryhmissä yhtenäistä väritystapaa. Puupinnat tulee peittomaalata. Kohdassa 4.7 on annettu ohjeet alueiden värisävyistä. Yhteenvetokartassa on esitetty kullakin osa-alueella noudatettava skaala (2-3 esimerkkisävyä). Päävärin lisäksi on annettu tehostevärejä, joita voidaan käyttää ikkuna- ja räystääslistoissa sekä muissa yksityiskohdissa. Tehostevärien tulee olla osa-alueittain ja vierekkäisten rakennusten osalta samat. Kussakin rakennuksessa tulisi käyttää vain yhtä tehosteväriä.

Valinnanvapaudella halutaan saada vaihtelua kortteleiden sisäiseen väriytykseen. Saman tontin sisällä tulee eri rakennusten kuitenkin noudattaa samaa perusväriä tai sen tummuussävyä. Värejä valittaessa on yleisohjeena pidettävä harkitsevuutta. Värisuosituksia sovellettaessa on kiinnitettävä huomiota värien suhteisiin.

4.6 Aidat ja muut rakennelmat

Aitaamisen tulee tapahtua kortteleittain ja katuosuksittain yhtenäisellä tavalla, esim. pensasaidalla.

Tontin rajaus katualueesta ja viheralueesta. Tontit suositellaan rajattavan katualueesta matalalla (1-1,2 m) pensasaidalla tai muilla istutuksilla. Myös matalaa, kevytrakenteista rakennettua aita voidaan käyttää. Luonnontilaiseen tiheäpuustoiseen metsäalueeseen rajoittuvat tontin rajat kannattaa yleensä jättää aitaamatta. Kasvillisuuden käsittelystä metsän rajalla on annettu ohjeita kohdassa 5.

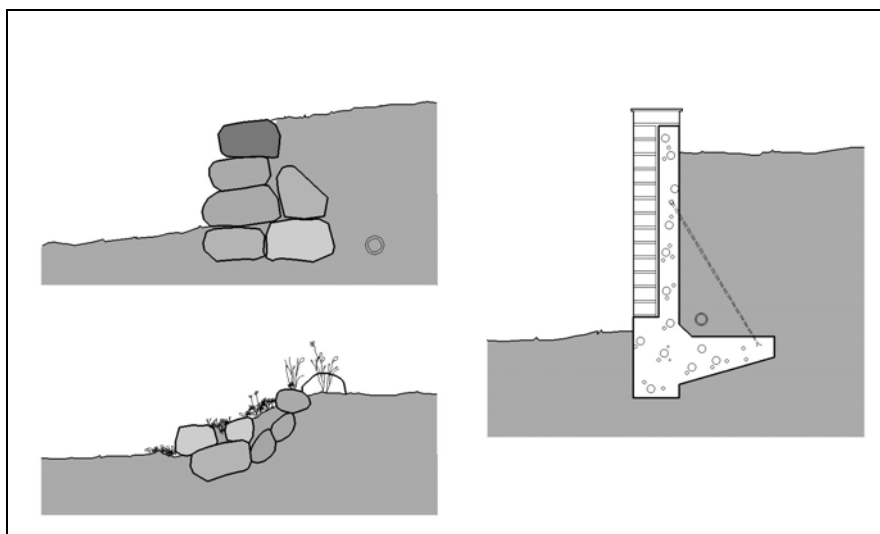
Korkeita, peittäviä pensasaitoja ei katualueen ja tontin väliin tule rakentaa, eikä myöskään korkeita, peittäviä umpiaitoja. Kadun ja tontin välinen aita vaatii aina rakennusluvan. Rakennetuksi aidaksi suositellaan säle- tai vastaavia puuaitoja. Puupinnat tulee peittomaalata. Aitojen väriytyksen tulee mukailla rakennusten väriytyä. Vaakasuuntaan laudoitetuissa aidoissa kannattaa varoa ylipitkiä yhtenäisiä aitaosuuksia. Aidan rakenne tulee suunnitella siten, että vesi ei pääse kertymään aidan rakenteisiin ja lahota sitä ennen aikojaan. Yläpinta tulee muotoilla vinoksi tai siinä tulee käyttää vinoon asetettua katelautaa. Aidan vierustaa voidaan elävöittää pensasistutuksilla. Esimerkkejä aitaamiseen sopivista kasvilajeista on lueteltu ohjeiston liitteenä 3 olevassa taulukossa.

Tonttien väliset rajat. Tontit tulisi rajata ainakin osittain viereisistä tonteista, mutta yhtenäisillä puu- ja pensasaidoilla tonttien aitaamista ei suositella. Pihan rajaamiseen suositellaan käytettäväksi vaihtelevasti matalan aidan, vapaasti kasvavan pensasaidanteen ja puu- ja pensasryhmien yhdistelmiä. Puuaitoja voidaan käyttää täydentämässä istutuksia rakennusten läheisyydessä. Aitojen väriytyksellä tulee mukailla rakennusten väriytyksiä. Rajalle sopii vapaasti kasvava pensasaita, jonka suositeltava korkeus on 1-1,5 m. Ratkaisua, jossa useampi kuin kaksi tontin sivuista on rajattu muotoon leikatulla pensasaidalla tulee välttää. Sopivista lajeista on esimerkkejä kasvitaulukossa. Tonttien väliseen aitaan ei tarvita rakennuslupaa.

Tontin korkeuserot. Käringinrannan alue on maastoltaan suhteellisen vaihtelevaa mäki- maastoa. Myös alueen rannat ovat hieman jyrkempää rinnettä kuin alue keskimäärin. Lisäksi alueen etelä- ja lounaisosan kortteleissa on jonkin verran loivaa rinnemaastoa. Siellä sovitettaessa taloa ja pihaa rinnemaastoon voi käyttää hyväksi terassimuuria ja aita, jotka häivyttävät jyrkän rajan talon ja luonnon välissä. Terassien avulla voidaan

edullisesti rakentaa liikenteen, oleskelun ja istutusten vaatimia tasaisia piha-alueita. Terrassit tulee sijoittaa luonteviin kohtiin esim. kulkuteiden laitaan ja sulauttaa istutuksilla osaksi muuta ympäristöä. Matala kasvillisuus antaa pehmentävän ja muurin korkeutta madaltavan vaikutelman. Yli metrin korkeiset terrassimuurit on varminta valaa betonista ja jäykistää kestävästi roudan ja maan paine (kuva 8).

Pienen korkeuseron voi terassoida suoraan isoista luonnonkivistä ladotulla muurilla. Valumavedet tulee johtaa muurin alta pois, jotta routa ei kaataisi rakennelmaa. Myös erilaisista betonikivistä voi tehdä alle metrin korkeisen tukimuurin ilman maastoon ankkurointia. Betonikiven tai -harkkojen pinta voi olla lohkottu, sahattu tai hakattu. Tukimuurin taakse päin kallistaminen mahdollistaa hiukan korkeamman suuremman korkeuseron kuin suora seinä.

*Kuva 10.
Esimerkkejä
terassoinnista.*

Talusrakennukset, rantasauna, laituri

Rakennuspaikalle saa asuinrakennuksen lisäksi rakentaa sen käyttötarkoitukseen liittyviä talusrakennuksia. Saman tontin sisällä tulee eri rakennusten olla väritykseltään yhteen sopivia. Eri sävyastetta käytettäessä suositellaan talusrakennuksiin valittavaksi tummuusasteeltaan tummempaa sävyä kuin päärakennuksessa.

Autotalli tai -katos on toivottavaa sijoittaa omaan erilliseen rakennukseen vähintään viiden metrin etäisyydelle tontin kadun puoleisesta rajasta. Roskien säilytyspaikka ja ulko-varastointi on suojattava aitauksella. Jätesäiliö voidaan sijoittaa autotallin/-katos tai ajoneuvoliittymän yhteyteen.

Tonteille voidaan rakentaa muita piharakennuksia (esim. grillikatos, huvimaja) sekä rantatonteille erillinen rantasauna rakennusalan ja käytettävissä olevan rakennusoikeuden puitteissa.

Laituri saa olla enintään 6 metriä pitkä. Alueelle ei saa rakentaa kiinteitä laitureita (maapenger). Tarkemmin laiturin rakentamisesta kohdassa 3.4.

ALUEJAKOA MUUTETTU!**4.7 Aluekohtaiset ohjeet**

Käringinrannan alue on jaettu viiteen osa-alueeseen, joissa rakennusten massoittelu, yleisilme, väritys ja materiaalit ovat keskenään yhdenmukaiset. Rakennusten kerrosluvussa voi maaston mukaan olla jonkin verran vaihtelua myös osa-alueen sisällä. Erillispientalojen harjan suunnata on osoitettu havainnepiirroksessa (liite 1). Rivitalokorttelissa rakennusten sijoitus ratkaistaan alueen tarkemman suunnittelun yhteydessä.

ALUE 1: Käringinrannantie (korttelit 150- 152)

Kortteleihin 150 ja 151 voidaan rakentaa erillispientaloja ja kortteliin 152 rivitaloja. Omakotitalokortteleissa rakennukset suositellaan rakennettavaksi talonharja kadun suuntaisesti. Rivitalokorttelissa rakennukset pyritään sijoittamaan siten, että niiden pihat avautuvat länteen ja pohjois-luoteeseen. Asuinrakennukset on sijoitettu katulinjan tuntumaan. Kortteleihin tulee rakentaa erilliset autotalli/ -katosrakennukset. Rannan AO-tonteilla autotallit voidaan rakentaa myös asuinrakennuksen yhteyteen.

Asuinrakennus**Kattokulma:** 1:1,5...1:3**Kerrokset:** I - II**Katto:** Lappeen suuntainen peltikate (esim. konesaumattu tai levykate), huopakatto, tiilikatto; myös maalatut profiilipelti- ja mineritkatteet sallitaan.**Kattoväri:** Tumman ruskea tai musta.**Julkisivut:** Tiili, kivimateriaalit, rappaus, peittomaalattu lautaverhous.**Värit:** Keltaisen vaaleat ja vaaleanruskean sävyt. Värytyksessä tulee välttää kirkkaita keltaisen sävyjä ("sitruuna") ja sinapin väriä.**Tehostevärit:** Ruskea, harmaa, valkoinen.**ALUE 2: Karpinkaari (korttelit 153, 154), Kiiskenkuja (korttelit 155, 156)**

Asuinrakennuksen katonharjan tulee olla kaikissa kortteleissa kadun suuntainen. Korttelissa 156 suositellaan asuinrakennuksen sijoittamista tontin rinteeseen yläosaan. Autotalli/ -katos tulee rakentaa erillisenä rakennuksena.

Asuinrakennus**Kattokulma:** 1:1,5...1:3**Kerrokset:** I - II**Katto:** Lappeen suuntainen peltikate (esim. konesaumattu tai levykate), huopakatto, tiilikatto; myös maalatut profiilipelti- ja mineritkatteet sallitaan.**Kattoväri:** Tumman harmaa tai musta.**Julkisivut:** Tiili, kivimateriaalit, rappaus, peittomaalattu lautaverhous.

Korttelissa 153: Höylähirsi (Suositellaan lyhytnurkkaista ratkaisua. Ei pyöröhirttä eikä keloja).

Värit: Murretun vihreän, harmaan ja siniharmaan vaaleahkot sävyt, tiilessä myös luonnonvalkoinen, ei puhtaan valkoista.**Tehostevärit:** Harmaa, siniharmaa, valkoinen.**ALUE 3: Karpinkaari (korttelit 157, 158), Kuhankuja (korttelit 157, 159), Käringinrannantie (kortteli 160)**

Asuinrakennuksen katonharjan tulee olla kaikissa kortteleissa kadun suuntainen. Ranta-tonteille suositellaan rakennuksen rakentamista siten, että piha aukeaa lämpimiin ilman-suuntiin välille länsi- etelä. Rakennus voidaan sijoittaa joko kauemmas kadunreunasta

tai voidaan käyttää L:n mallista rakennusmassaa, joka sijoitetaan tontin pohjoisrajalle. Asuinrakennusten etäisyys katulinjasta vaihtelee pihan suuntauksen mukaan. Autotalli/ -katos tulisi rakentaa erillisenä rakennuksena. Rantatonteilla autotallit voidaan rakentaa myös asuinrakennuksen yhteyteen. Rantatonteille voidaan rakentaa erillinen saunarakennus.

Asuinrakennus

Kattokulma: 1:1,5...1:3

Kerrokset: I- II

Katto: Lappeen suuntainen peltikate (esim. konesaumattu tai levykate), huopakatto, tiilikatto; myös maalatut profiilipelti- ja mineritkatteet sallitaan.

Kattoväri: Tumman harmaa, tumman ruskea tai musta.

Julkisivut: Tiili, kivimateriaalit, rappaus, peittomaalattu lautaverhous.

Värit: Punamulta, punatiili ja ruskean sävyt.

Tehostevärit: Ruskea, harmaa, valkoinen.

Rantasauna

Katto: Harjakatto

Kerrokset: I

Katto: Tumman harmaa huopa.

Julkisivut: Vaakasuuntainen lautapaneeli tai höylähirsi. Peittomaalaus.

Värit: Ruskean, vihreän ja harmaan sävyt, ei valkoista.

ALUE 4: Käringinrannantie (korttelit 161 ja 162),

Asuinrakennuksen katonharjan tulee olla kaikissa kortteleissa kadun suuntainen. Rantatonteille suositellaan rakennuksen rakentamista siten, että piha aukeaa hyviin ilman-suuntiin välille länsi- etelä. Rakennus voidaan sijoittaa joko kauemmas kadunreunasta tai voidaan käyttää L:n mallista rakennusmassaa, joka sijoitetaan tontin pohjoisrajalle. Asuinrakennusten etäisyys katulinjasta vaihtelee pihan suuntauksen mukaan. Autotalli/ -katos tulisi rakentaa erillisenä rakennuksena. Korttelin 162 AO-tonteilla autotallit voidaan rakentaa myös asuinrakennuksen yhteyteen. Rantatonteille voidaan rakentaa erillinen saunarakennus.

Asuinrakennus

Kattokulma: 1:1,5...1:3

Kerrokset: I - II

Katto: Lappeen suuntainen peltikate (esim. konesaumattu tai levykate), huopakatto, tiilikatto; myös maalatut profiilipelti- ja mineritkatteet sallitaan.

Kattoväri: Tumman harmaa, tumman ruskea tai musta.

Julkisivut: Tiili, kivimateriaalit, rappaus, peittomaalattu lautaverhous.

Värit: Keltaisen vaaleat ja vaaleanruskean sävyt. Väriyksessä tulee välttää kirkkaita keltaisen sävyjä ("sitruuna") ja sinapin väriä.

Tehostevärit: Ruskea, harmaa, valkoinen.

Rantasauna

Katto: Harjakatto

Kerrokset: I

Katto: Tumman harmaa huopa.

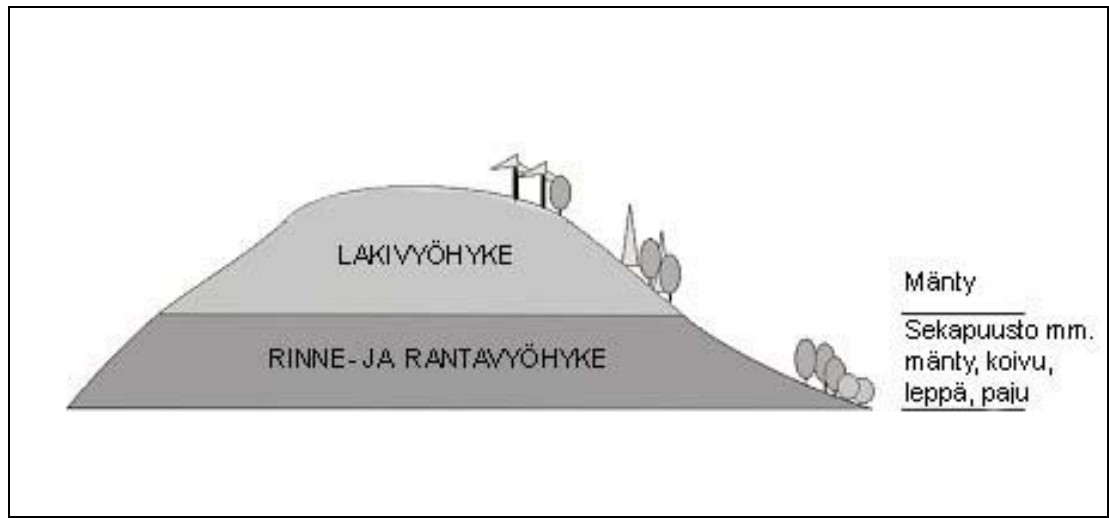
Julkisivut: Vaakasuuntainen lautapaneeli tai höylähirsi. Peittomaalaus.

Värit: Ruskean, vihreän ja harmaan sävyt, ei valkoista.

5 KASVILLISUUS JA MAISEMANHOITO

5.1 Kasvillisuusvyöhykkeet

Käringinrannan alueella tulee suosia alueen luonnonympäristöön sopivia kasveja ja puulajeja tonteilla sekä viheralueilla. Sekä yleisillä viheralueilla että asuintonteilla suositellaan, että kasvillisuus valitaan kasvupaikkatekijöiden mukaan. Erityisesti rantavyöhykkeellä on kiinnitettävä huomiota rantavyöhykkeen säilymiseen luonnonmukaisena. Kaavassa määrätään ranta-alueella merkinnällä s-1: Luonnontilaisena säilytettävä alueen osa. Alueella olemassaoleva puusto on säilytettävä ja tarvittaessa tehtävä täydennysistutuksia siten, että rannan ja vesistön väliin jää riittävä suojapuusto.

Kuva 11. Kasvillisuusvyöhykkeet

Alue on havainnepiirroksessa (liite 1) jaettu kahteen osa-alueeseen:

1. Karuhko harjumetsä
2. Rehevät rinne- ja ranta-alueet

Liitteenä 3 olevassa taulukossa on lueteltu esimerkkejä kullekin alueelle soveltuvista kasvilajeista.

Vyöhyke I, Karuhko harjumetsä

Vyöhykkeen puulajisto muodostuu pääasiassa männyistä, pihlajista ja katajista. Mäen lakialueella kasvuolosuhteiden karuutta korostetaan valitsemalla kasvillisuudeksi mm. mäntykasveja, pihlajaa ja katajia. Samoin kenttäkerroksessa suositaan alueella luonnollisesti esiintyviä lajeja kuten puolukka, mustikka, variksenmarja, kanerva, jäkälät, kiolo, oravanmarja. Karuhkojen harjumetsien kenttäkerros on usein haurasta ja kulutukselle altista, joten niillä sijaitsevilla viheralueilla tulisi liikkumista ohjata polkuverkoston avulla. Kenttäkerrosta tulisi pyrkiä säästämään, eikä maanpintaa tule peittää ruokamultakerroksella ja nurmella kuin korkeintaan pienialaisesti asuinrakennuksen ympärillä. Nurmettamattomille alueille rakennettavan kasvukerroksen tulee olla karu, vettä läpäisevä ja vähäravinteinen. Maanpinnan ohuuden ja kulutusalttiuden vuoksi kenttäkerroksessa tulisi suosia kestäviä kuivan paikan maanpeitekasveja tai varpukasveja. Mahdolliset paljaat louhikot on suotavaa jättää näkyviin ja niiden yhteyteen voidaan istuttaa karukko-kasveja. Myös rakennetut kivikot sopivat alueelle ja korostavat alueen omaleimaisuutta. Metsänreuna on karukoilla 'ilmava', eikä muodosta yhtenäistä, peittävää vyöhykettä.

Suuret, maisemallisesti arvokkaat männyt pyritään säästämään. Säästettäviä puita valittaessa tulee kuitenkin huomioida niiden koko ja sijainti suhteessa rakennuksiin (mahdolliset myrskyvauriot) ja puiden kestävyys muuttuneissa olosuhteissa (ympäröivän metsän harventuminen).

Vyöhyke II, Rehevät rinne- ja ranta-alueet

Rinnealueilla metsät ovat pääosin kuusi- tai mäntyvaltaisia, paikoin koivuvaltaisia lehtimetsiköitä. Ranta-alueet ovat pääosin sekametsää kasvaen mm. koivua, pihlajaa, harmaaleppää ja tervaleppää sekä pajuja, mäntyä, kuusta ja haapaa. Alueella on jonkin verran hienoja pilarimaisia sekä tuulen tuivertamia mäntyjä ja rannempina myös lehtipuita, joita tulisi pyrkiä säästämään maisemapuiksi sekä tuleviksi pihapuiksi mahdollisuuksien mukaan. Säästettäviä puita valittaessa tulee kuitenkin huomioida niiden koko ja sijainti suhteessa rakennuksiin (mahdolliset myrskyvauriot) ja puiden kestävyys muuttuneissa olosuhteissa (ympäröivän metsän harventuminen). Jäljellä olevasta puustosta tulee säilyttää etenkin suuria mäntyjä, pihlajaa, haapaa ja nuoria koivuja. Rantavyöhykkeellä myös suositaan etenkin leppää, koivua, pihlajaa sekä pajuja. Kenttäkerroksessa suositaan alueella luontaisesti kasvavia lajeja kuten esim. mustikka, puolukka, käenkaali, metsätähti, oravanmarja, kielo.

Tonttien alueella suositellaan puuston istuttamista mahdollisimman varhaisessa vaiheessa suojapuuston saamiseksi, etenkin alueilla, joissa joudutaan olemassa olevaa puustoa poistamaan runsaasti rakennusvaiheessa. Havupuita ei tule istuttaa laajoina alueina, ne ovat korkeintaan pienenä vähemmistönä nykyisillä kasvupaikoilla. Kuusi kärsii helposti rakentamisen aiheuttamista muutoksista, joten säästettäviä kuusikoita tulisi valmentaa harvennushakkuilla tuleviin muutoksiin hyvissä ajoin ennen rakentamista. Täydennysistutuksissa kuusta korvataan koivuilla ja pihlajilla. Tonttien välittömässä läheisyydessä kuusta korvataan lehtipuilla muitakin alueita enemmän.

Alueen alimmilla korkeustasoilla yleisnäkymä tulisi olla lehtomaisen vehreä ja luonnontilainen. Ranta-alue on hoidettava niin, ettei alueen luonne olennaisesti muutu ja ranta on säilytettävä luonnontilaisena. Tonttien ranta-alueella olemassa oleva puusto on säilytettävä ja tarvittaessa tehdään täydennysistutuksia siten, että rannan ja vesistön väliin jää riittävä suojapuusto. Täydennysistutuksissa voidaan käyttää kotimaisia puulajeja kuten mäntyjä, koivuja, pihlajia, vähäisesti kuusia, leppää, vaahteraa, pajuja ja haapaa sekä tonttialueilla myös näiden kasvien erikoismuotoja. Tarvittaessa aluspuustoa ja pensaikkaa voidaan harventaa järvinäkymän säilyttämiseksi, mutta puustoa ei saa poistaa kokonaan. Ranta-alueella suositaan rehevämpää kostean paikan kasvillisuutta. Myös viheralueilla ranta tulee säilyttää luonnontilaisena ja tarvittaessa aluspuustoa ja pensaikkaa voidaan kevyesti harventaa järvinäkymän säilyttämiseksi.

Tonttialueilla sekä uimarannan ja venevalkaman alueilla rannan rehevää kenttäkerrosta tulisi pyrkiä säästämään, eikä maanpintaa tule peittää kokonaan ruokamultakerroksella ja nurmella. Nurmikkoa voidaan perustaa näille ranta-alueelle vähäisessä määrin, mutta koko ranta-alueella ei tulisi nurmettaa. Nurmikon sijaan voidaan myös käyttää hiekkaa. Osa ranta-alueesta tulee säilyttää luonnontilaisena. Pääosin tonttien rantaviiva on rantakivikkoa tai luonnon hiekkarantaa. Tonttien rantaviivaa voidaan tarvittaessa selkeyttää rakentamalla se ympäristöön sopeutuvalla tavalla esim. luonnonkivistä rakennetuin kivikoin. Kivikoiden yhteyteen voidaan istuttaa rantakasveja kuten esim. ranta-alpi, terttualpi, kurjenjalka, sarat.

5.2 Yleiset viheralueet

Käringinrannan viheralueet sijoittuvat rakentamisen ulkopuolelle jääville metsä- ja ranta-alueille. Viheralueet sijoittuvat alueen pohjoisosassa pääosin ranta-alueelle, länsi- ja eteläosan metsäalueille, ylettäen venevalkamana aina alueen itärannalle. Rantavyöhykkeestä yli puolet jää yleiseen virkistyskäyttöön. Alueella sijoittuu myös yleinen uimaranta sekä ohjeellinen leikkialue. Alueelle on merkitty myös ulkoilureitistö.

Viheralueilla ehdotetaan suosittavan kasvupaikalle tyypillistä kasvillisuutta vyöhykejaon mukaan siten, että mäkien lakialueilla kasvillisuus on mäntykankaan kasvilajistoa, rinteillä sekametsän kasvillisuutta ja ranta-alueilla rantakasvillisuutta. Suuri osa Käringinrannan metsä- ja ranta-alueista säilyy lähivirkistysalueina. Kaava-alueella olevat viheralueet ovat lähivirkistysalueita. Viheralueet on rajattu siten, että ne muodostavat mahdollisimman laajoja yhtenäisiä alueita. Näitä on tarkoitus hoitaa mahdollisimman pitkälle luonnontilaista metsää muistuttavina puistometsinä, jolloin niiden ylläpitokustannukset rajoittuvat lähinnä vähäisiin harvennustoimenpiteisiin. Kortteleiden väliin on jätetty viherkaistaleita, joissa sijaitsee osa alueen ulkoilureitistöistä. Ranta-alueet on hoidettava niin, että maiseman luonne ei oleellisesti muutu. Käringinrannan rantapuusto on säilytettävä, mutta puuston ja pensaston varovainen harvennus on suotavaa näkymäyhteyden säilyttämiseksi järvelle.

Tontteihin rajoittuvat osat viheralueista hoidetaan niin, ettei niiden puusto aiheuta liikaa varjostusta tonteille. Tontteihin rajautuvassa viheralueen reunavyöhykkeessä suositaan matalampaa puustoa ja pensaita, esim. pihlajat, pajut, taikinamarja, lehtokuusama ja katajat. Tarvittaessa puustoa harvennetaan ja raivataan tonttien läheisyydestä tai istutetaan lisää suojakasvillisuutta. Erityisesti korttelien 151, 153, 155-159 ja 161 rajoittuvalta viheralueen reuna-alueelta harvennetaan tontteja varjostavaa havupuustoa, lähinnä kuusta. Säilytettävää puustoa valittaessa täytyy huomioida puuston kestävyys muuttuneissa olosuhteissa, etenkin rakennusten ja rakennelmien läheisyydessä.

Polkuverkosto liittyy viheralueet aluetta ympäröivään viheralueverkostoon. Polkuverkostolla pyritään ohjaamaan viheralueiden käyttöä niin, että vältetään maaston kulumista ja aluskasvillisuuden tuhoutumista.

Katujen reuna-alueille sekä pyörätien että ajoradan väliselle viherkaistalle suositellaan mahdollisuuksien mukaan säästettäväksi olemassaolevia puita sinne tänne vapaamuotoisesti, yksittäin tai muutaman puun ryhmissä. Säilytettävää puustoa valittaessa täytyy huomioida puuston kestävyys muuttuneissa olosuhteissa erityisesti rakennusten lähellä. Varsinaista katupuukujannetta tai vastaavaa ei alueelle suositella. Myös yksittäisiä pensasryhmiä tai puu-pensasryhmiä voidaan istuttaa elävöittämään katunäkymää.

Luiskat ja lumenkasauspaikat. Luiskiinkin tulee istuttaa kestäviä maanpeitekasveja, kuten keijuangervo, grönlanninhanhikki, kivikkotuhkapensas, keijunruusu, lamoherukka tai muu vastaava matala ja kestävä laji kasvupaikan olosuhteiden mukaan. Tai vaihtoehtoisesti luiskiinkin istutetaan ympäröivän maaston luonnonmukaisen kenttäkasvillisuuden kasvilajeja esim. varpuja. Luiskat voidaan myös peittää erikokoisella kivimurskeella ja luonnonkivilohkareilla. Lumenkasauspaikoille tulee istuttaa kasveja, jotka sietävät maan mahdollista tiivistymistä ja jotka uusiutuvat vuosittain, kuten esimerkiksi suomen-, neidon- ja japanintattaret ja keijuangervo.

Kääntöpaikat. Kääntöpaikkojen reunaan ei tule istuttaa yhtenäistä, korkeaa kasvimassaa, jotta näkymä järvelle tai viheralueille puuston lomitse säilyisi. Mikäli kääntöpaikan päätyä käytetään lumen kasaukseen, on kasvilajeiksi valittava lumen painoa kestäviä lajeja

tai vuosittain uuden varren kasvattavia, kestäviä perennoja tai reuna-alue verhotaan luonnonkiviheitokkeella.

Säilytettävä puusto ja kasvillisuus.

Viheralueet tulee säilyttää mahdollisimman luonnonmukaisina ja niillä ehdotetaan suositettavan kasvupaikalle tyypillistä kasvillisuutta. Viheralueilla vältetään avohakkuuta, tarvittaessa harvennetaan varovasti liian tiheää aluspuustoa tai taimikkoja. Säilytettävää puustoa valittaessa täytyy huomioida puuston kestävyys muuttuneissa olosuhteissa. Puuston harvennuksessa säästetään mahdolliset erityisen kauniit puuryhmät tai yksittäiset maisemapuut. Etenkin isohkoja mäntyjä pyritään säilyttämään maisemapuina, tarvittaessa niiden aluspuustoa harvennetaan kasvun turvaamiseksi. Säilytettäviä suuria maisemämäntyjä esiintyy mm. uimarannan ja kortteleiden 152 ja 160 välisellä alueella. Nämä puut tulisi pyrkiä säilyttämään. Säästettäviä puita valittaessa tulee kuitenkin huomioida niiden kunto ja puiden kestävyys muuttuneissa olosuhteissa (ympäröivän metsän harventuminen). Nuoremman, tiheän aluspuuston osittaista harventamista näiden suurien yksittäispuiden alta ja läheisyydestä suositellaan isojen puiden kasvun turvaamiseksi.

Viheralueille ei perusteta nurmipintaisia alueita, vaan alueet pyritään säilyttämään mahdollisimman luonnonmukaisina. Pienissä määrin nurmikkoa voidaan kuitenkin perustaa uimarannalle ja leikkialueelle. Istutettavien puuvartisten lajien tulee olla vähintään II-menestymisvyöhykkeellä menestyviä. Tonttien välittömässä läheisyydessä kuusta voidaan korvata lehtipuilla varjostuksen vähentämiseksi.

Korttelien 151, 153, 155-159 ja 161 rajoittuvalta viheralueen reuna-alueelta harvennetaan tontteja varjostavaa havupuustoa, lähinnä kuusta. Kuusi kärsii helposti rakentamisen aiheuttamista pohjavesi- ja tuuliolosuhteiden muutoksista, joten osa kuusista voi kuolla muutaman vuoden kuluttua rakentamisesta. **Lisäksi metsän keskellä kasvanut kuusi on tyvestä hyvin vähäoksainen, joten se soveltuu huonosti maisemapuuksi. Säilytettävä kuusikon reuna-alueille täydennysistutetaan kuusia, koivua ja pihlajia sekä luonnonmukaista pensaskasvillisuutta esim. taikinamarjaa, lehtokuusamaa, paatsamia.**

Venevalkaman alueella tulee suosia suurempaa puustoa ja aluspuustoa harventaa niin, että näköyhteys tieltä järvelle säilyy. Rantavyöhyke säilytetään muutoin mahdollisimman luonnontilaisena, huomioiden kuitenkin venevalkaman käytön aiheuttama harvennustarve. Säästettäviä puita valittaessa tulee kuitenkin huomioida niiden kunto ja puiden kestävyys muuttuneissa olosuhteissa (ympäröivän metsän harventuminen).

Kuva 12. Näkymä asuinalueen pohjoisosan virkistyskäyttöön jäävältä ranta-alueelta.

Uimaranta-alueella harvennetaan tarpeen mukaan rantakasvillisuutta rantavyöhykkeeltä Tarvittaessa istutetaan uimaranta-alueen ja ulkoilureitin väliin näkösuojaksi luonnonkasveja esim. lehtokuusamaa, pajuja, pihlajaa, koivua, leppää, katajaa tms. alueen luonnonmukaiseen ilmeeseen sopivia lajeja. Ranta-alueet on hoidettava kuitenkin niin, että maiseman luonne ei oleellisesti muutu. Rannan rehevää kenttakerrosta tulisi pyrkiä säästämään, eikä maanpintaa tule peittää kokonaan ruokamultakerroksella ja nurmella. Nurmikkoa voidaan perustaa uimaranta-alueelle vähäisessä määrin, mutta koko ranta-alueetta ei tulisi nurmettaa.

Viheralueilla sijaitsevalla et-alueella, jolle saa sijoittaa yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevia rakennuksia ja laitoksia sekä M-alueella eli muuntamon rakennusalueella, tulisi huomioida rakennusten mahdollinen maisemointitarve istutuksien avulla ympäristöön. Maisemointi voidaan tehdä esim. istuttamalla puita ja isohkoja pensaita näkösuojaksi rakennusten tai rakennelmien läheisyyteen.

Leikkialueet. Kortteleiden 151 ja 153 väliselle viheralueelle on merkitty ohjeellinen leikki- ja oleskelualueeksi varattu alueen osa. Leikkipaikalla viihtyisyyden lisäksi on tärkeää turvallisuus. Kasvilajeiksi on valittava myrkyttömiä ja kestäviä, helposti uusiutuvia lajeja, jotka sopivat alueen luonnonmukaiseen yleisilmeeseen. Leikkialueella säästettäviä puita valittaessa tulee huomioida niiden koko ja sijainti sekä puiden kestävyys muuttuneissa olosuhteissa (ympäröivän metsän harventuminen). Leikkipaikalta tulee säilyä näköyhteys ympäröiville alueille. Se tulee kuitenkin rajata matalalla aidalla tai vapaasti kasvavalla pensasaidanteella.

5.3 Tonttialueet

Pihojen ja katualueiden viherrakentaminen vaikuttaa paljon asuinalueiden ulkoasun luontevuuteen ja viihtyisyyteen. Yksityisillä piha-alueilla tulisi kiinnittää huomiota erityisesti pihan rajautumiseen metsänreunaan, viereisiin tontteihin ja katualueeseen. Suuri osa alueen tonteista rajautuu lähivirkistysalueisiin tai vesistöön. Tonttien suurehko koko tekee alueesta yleisilmeeltään väljän ja puutarhamaisen.

Ennen uusien istutusten suunnittelua tulisi inventoida huolellisesti tontin puusto ja muu olemassa oleva kasvillisuus. Lisäksi inventoidaan mahdolliset kivet, avokalliot, jyrkänneet sekä muut kasvillisuuden suunnitteluun vaikuttavat luonnonelementit. Huomioitava asioita ovat myös ilmansuunnat, pienilmasto, maastonmuodot ja kasvupaikkatekijät (valo, maaperä, vesiolot jne.). Oleskelupihaan tulisi avautua lämpimiin ilmansuuntiin eli suunnilleen etelä-länsi suuntaan tulisi avautua lämpimiin ilmansuuntiin eli suunnilleen etelä-länsisuuntaan.

Tontin korkeusasema.

Tonttien piha-alueet tulee säilyttää pääosin luonnonmukaisissa korkeusasemissa. Kadunvarsirakennuksen maantasokerros tulisi sijoittaa vähintään 30 cm kadun tasausta ylemmäksi. Rinnetonttia ei tulisi pakottaa tasamaaratkaisuksi täytöillä, pengerryksillä tai leikkauksilla. Alueella esiintyvät luonnonkivilohkareet suositellaan käytettäväksi osana pihojen rakentamista. Viheralueisiin rajoittuvien tonttien sadevedet voidaan johdattaa viheralueille, joissa kasvillisuus käyttää valumavedet hyväkseen. Pihapolkujen ja muiden kulkuväylien pinnoitteeksi tonttialueilla suositellaan asfalttia, kivituhkaa, betonikiveystä tai luonnonkivipinnoitetta. Pihapolut voidaan toteuttaa myös pelkinä askelkivinä. Oleskelualueilla voidaan käyttää myös puuta pinnoitteena.

Säilytettävä puusto ja kasvillisuus.

Ennen rakennuksen suunnittelua tulee rakennuspaikalla olevat arvokkaat puut kartoittaa ja ottaa huomioon rakennuksen suunnittelussa. Myös muita luonnon ja ympäristön ominaispiirteitä tulee kunnioittaa rikastuttavina tekijöinä mm. alueella olevat juoksuhaudat, siirtolohkareet ja kalliot. Säilytettävien puiden rungot on suojattava rakennustyön ajaksi ja säilytettävien puiden juuria ei saa vahingoittaa maastoleikkauksilla. Lajikohtainen suojaustarve on tarkistettava rakentamisen yhteydessä.

Rakennettavilla tonteilla pyritään säästämään rakentamisen aikana nuoria, kasvukykyisiä puita. Myös alueelle tyypillisiä suurikokoisia mäntyjä ja rannempuna myös lehtipuita pyritään säilyttämään tontilla mahdollisimman paljon valmiina pihapuina tai katupuina. Esim. korttelin 160 tontilla 2 kasvaa poikkeuksellisen suuri ja komea säilyttämisen arvoinen maisemamänty. Säästettäviä puita valittaessa tulee kuitenkin huomioida niiden koko ja sijainti suhteessa rakennuksiin (mahdolliset myrskyvauriot) ja puiden kestävyys muuttuneissa olosuhteissa (ympäröivän metsän harventuminen). Suositellaan, ettei herkästi kaatuvaa puustoa jätetä rakennusten läheisyyteen vaan suurempi puusto sijoittuisi tontin reuna-alueelle edemmäs omasta ja naapurin rakennuksista. Esim. korttelin 160 tontilla 2 kasvaa poikkeuksellisen suuri ja komea säilyttämisen arvoinen maisemamänty. Taimikkoisemmilla alueilla pyritään säästämään jo kasvussa olevia puuntaimia tuleviksi pihapuiksi.

Tonttien raivausvaiheessa suuret kuuset ja pitkät, vähäoksaiset männyt ja lehtipuut poistetaan. Myös suuret koivut poistetaan, elleivät ne jää metsänreunavyöhykkeelle.

Rakennettavalla alueella olevat kuusipuut tulee pääsääntöisesti kaataa hyvissä ajoin ennen rakentamista elinmahdollisuuksien antamiseksi uudelle kasvustolle ja aukealle jou-tuneiden suurten kuusien kaatumisvaaran ehkäisemiseksi. Yksittäisiä pienempiä kuusia voidaan kuitenkin säästää pihapuina. Tonttien reuna-alueilla pyritään säästämään myös alueella luonnollisesti kasvavia pensaita ja puita. Näin etenkin alueella luontaisesti kas-vavia suuria mäntyjä, katajia sekä pienikokoisia vaahterantaimia. Mäen lakialueiden ka-rumpien alueiden pohjakasvillisuutta pyritään säästämään mahdollisimman paljon.

Korttelissa 154 suositellaan jätettäväksi luonnontilaiseksi alueeksi tonttien olemassaole-va puustoa ja pohjakasvillisuutta niin, että korttelin keskelle jäisi pienehkö luonnon-metsikkö. Tämän luonnonmetsikön reunavyöhykettä tontille päin voisi monipuolistaa luonnonmukaisilla pensas- ja puuistutuksilla luontevan vaihtettumisvyöhykkeen luomi-seksi tontin ja metsikön välille.

Istutukset.

Rakennusten, kulkuteiden ja pysäköintialueiden ulkopuolelle jäävät osat tontista tulee istuttaa. Istutukset on suunniteltava siten, että tonteilta on riittävä vapaa näkyvyys ka-dulle. Viheralueiden tapaan myös tonteilla on suositeltavaa valita kasvit kasvupaikkate-kijöiden mukaan. Istutettavien puuvartisten lajien tulee olla vähintään II-menestymisvyöhykkeellä menestyviä. Alueelle suositellaan valittavaksi alueen luon-nonympäristöön sopivia kasveja ja puulajeja.

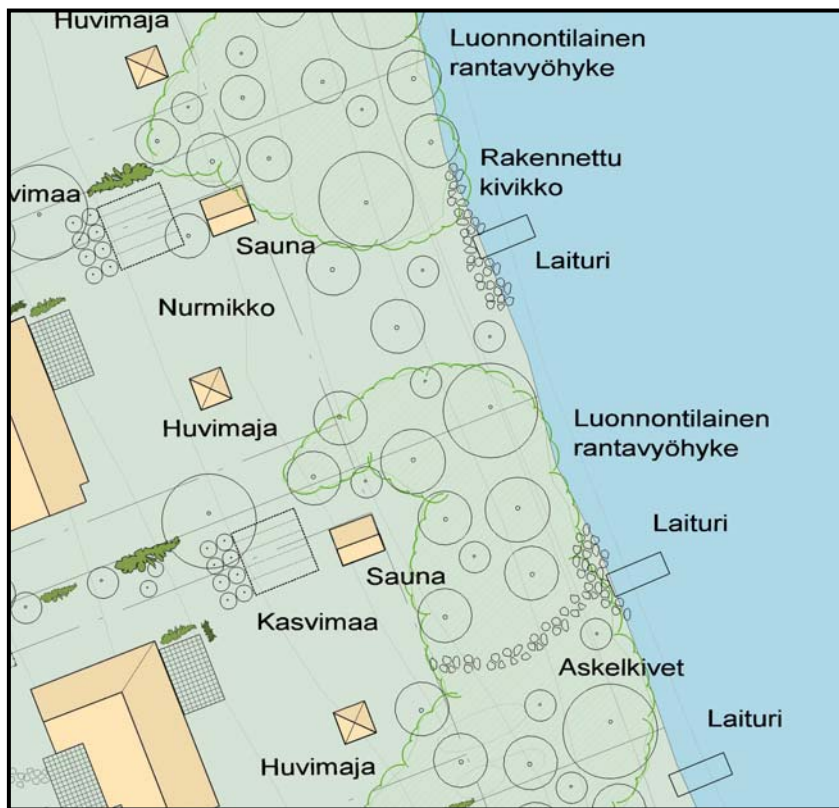
Mäen lakialueella kasvuolosuhteiden karuutta korostetaan valitsemalla kasvillisuudeksi mm. mäntykasveja, katajia ja pihlajaa. Yleisesti alueen tonteilla istutettavien alueiden yleisilme on puutarhamainen. Alueelle suositellaan istutettavaksi maaseututajamaan ja luonnonympäristöön soveltuvia kasveja: kotimaisia puulajeja ja niiden puutarhamuoto-ja, koristepuista ja –pensaista esim. hedelmäpuut, jasmikkeet, pajut, syreenit, angervot, marjapensaat, tuomipihlajat, kuusamat ja ruusut sopivat alueen tulevaan puutarhamai-seen luonteeseen. Asuinrakentaminen on pyritty sijoittamaan siten, että mahdollisimman monesta asuinrakennuksesta on näköyhteys ympäröivään vesistöön. Näköyhteyden säi-lyttäminen pyritään huomioimaan myös istutusten suunnittelussa.

Tonteille ja tontin rajoille suositellaan istutettavaksi nopeakasvuista puustoa ja pensaita mahdollisimman nopeasti alueen yleisilmeen ja tontin pienilmaston parantamiseksi. Kortteleissa 150, 152, 160 ja 162 suositellaan käytettäväksi luonnonmukaiseen ranta-vyöhykkeeseen sopivia puulajeja kuten koivu, mänty, pihlaja, leppä, haapa, vaahtera. Muissa kortteleissa voidaan istuttaa myös puutarhamaisempia lajeja kuten hedelmäpuut, lehmus, vaahtera jne. Suurempia puita ei tule istuttaa liian lähelle naapuritontin rajaa (n. 3-10 m, lajista riippuen), ettei juurista, lehdistä, oksista tai hedelmistä koidu suurta hait-taa naapurille. Viheralueiden tapaan myös tonteilla on suositeltavaa valita kasvit kasvu-paikan mukaan. Liitteeseen 3 on kerätty esimerkkejä sopivista kasvilajeista.

Ranta-alueen käsittely.

Asemakaavassa tonttien ranta-alue on osoitettu s-1-alueeksi, jolla ranta-alue on säilytet-tävä luonnontilaisena. Alueella olemassa oleva puusto on säilytettävä, mutta tarvittaessa alapuustoa ja pensaikkaa voidaan harventaa järvinäkymän säilyttämiseksi. Puustoa ei kuitenkaan saa poistaa kokonaan, vaan rannan ja vesistön väliin on jätävä riittävä suo-japuusto. Suurikokoiset, lahot tai muuten huonokuntoiset puut poistetaan turvallisuus-

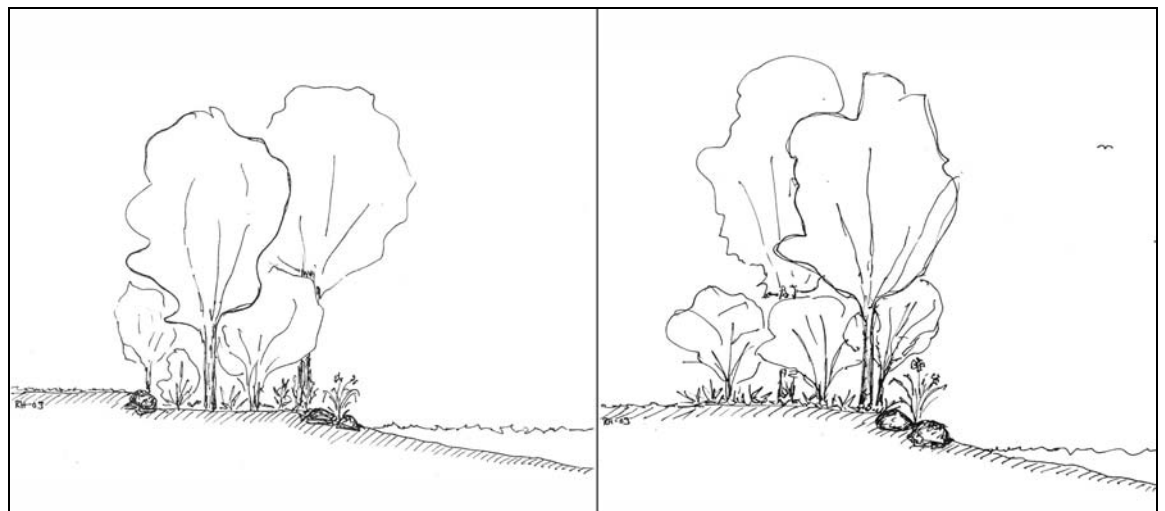
syistä. Tarvittaessa tehdään täydennysistutuksia siten, että rannan ja vesistön väliin jää riittävä suoja-alue.

Kuva 13. Ranta-alueetta ei tulisi nurmettaa kokonaan, vaan osa rannasta tulee säilyttää luonnontilaisena. Kulkeminen rantaan voidaan luonnontilaisiin jätetyin ranta-alueen halki voidaan järjestää mm. askelkivin.

Alueella olemassa oleva rantapuusto on säilytettävä. Tarvittaessa aluspuustoa ja pensaikkoa voidaan harventaa järvinäkymän säilyttämiseksi, mutta puustoa ei saa poistaa kokonaan.

Rantaviivaa voidaan selkeyttää tarvittaessa rakentamalla se ympäristöön sopeutuvalla tavalla esim. luonnonkivistä rakennetuilla kivikoilla. Kivikon yhteyteen voidaan istuttaa alueelle luonteenomaisia rantakasveja. Alueen rantaviiva on kuitenkin luonnostaan hyvin muodostunutta luonnon kivikkorantaa tai hiekkarantaa, jota tulisi pyrkiä säästämään sellaisenaan.

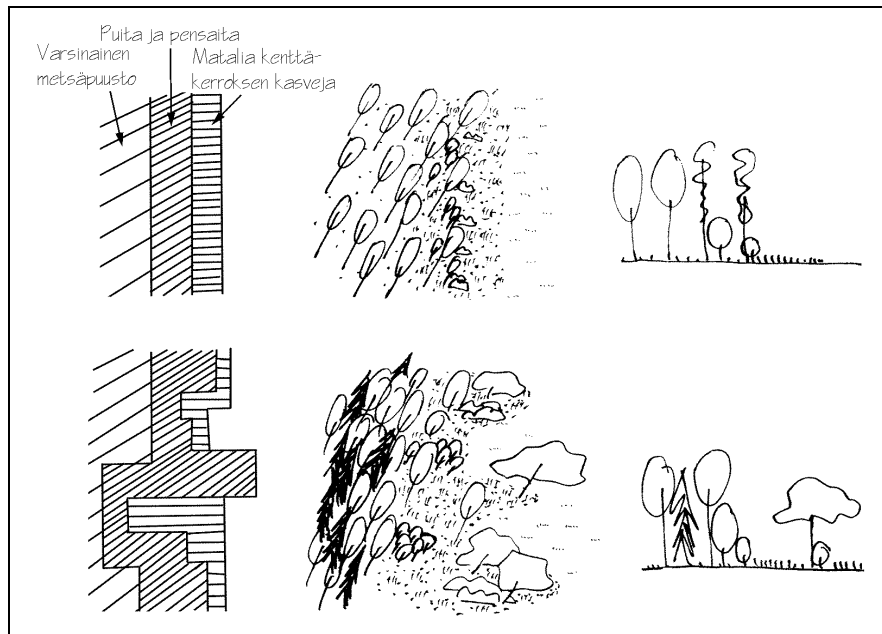

Kuva 12. Rantaa voidaan tarvittaessa selkeyttää luonnonkivistä rakennetuilla kivikoilla.

Ranta-alueella suositetaan rehevämpää kostean paikan kasvillisuutta. Rannan rehevää kenttäkerrosta tulisi pyrkiä säästämään, eikä maanpintaa tule peittää kokonaan ruokamultakerroksella ja nurmella. Nurmikkoa voidaan perustaa ranta-alueelle vähäisessä määrin, mutta koko ranta-alueetta ei tulisi nurmettaa. Osa ranta-alueesta tulee säilyttää luonnontilaisena. Rantakasvillisuutta voidaan tarvittaessa myös täydentää istuttamalla

alueen luonnonmukaisuuteen sopivia lajeja esim. koivu, leppä, raita, haapa, pihlaja, paatsamat, taikinamarja, ranta-alpi, rantakukka, rentukka, juolukka, suomyrtti jne.

Metsänreuna. Metsänreunan istuttamisella asuinalueet voidaan luontevasti liittää metsä-alueisiin, lisäten alueen kauneutta ja moni-ilmeisyyttä sekä rikastuttaen ekologista monimuotoisuutta. Metsänreunassa on vyöhykkeittäin puustoa ja pensaikkoo sekä kenttäkasvillisuutta. Metsänreunasta voi muotoilla lineaarisen tai polveilevan.

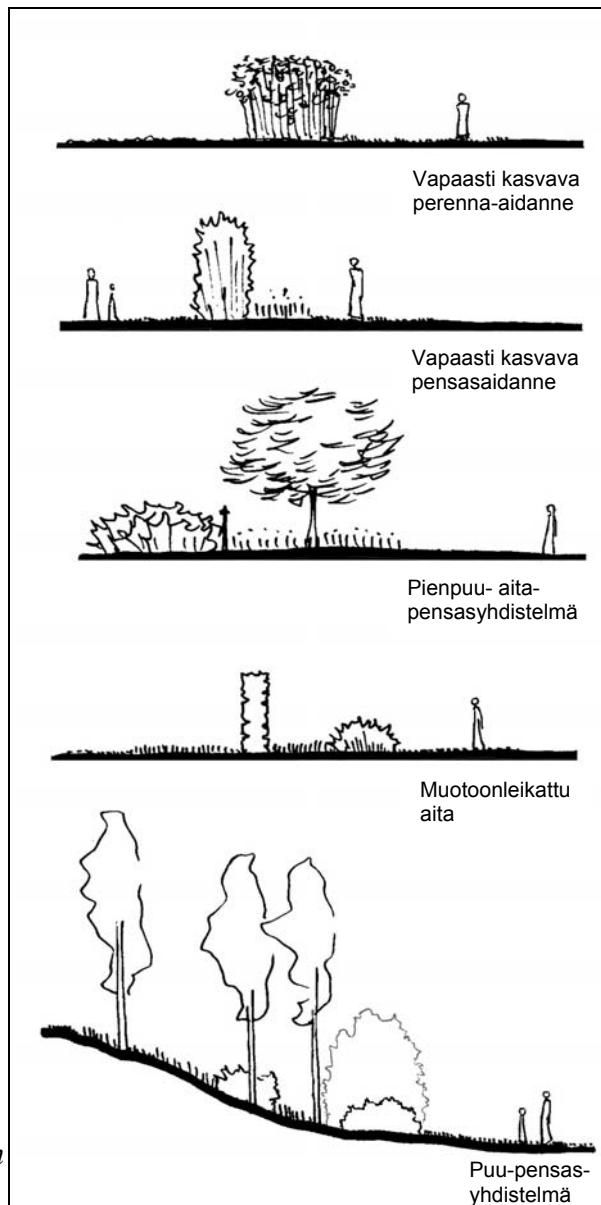

Kuva 14. Metsänreunatyyppejä. Ylempi kuva esittää suoraa ja alempi polveilevaa metsänreunaa.

Mitä lähemmäksi metsän reunaa mennään, sitä luonnonmukaisemmaksi tulee maaston käsittelyn muuttua. Myös metsänreunan kasvivalinnoissa tulee ottaa huomioon kasvu- paikkatyyppi ja aurinkoisuus. Liitetaulukossa on lueteltu esimerkkikasveja, jotka sopivat erilaisiin metsänreunoihin kasvualustan ja valoisuuden mukaan. Lajeina voidaan käyttää luonnonkasveja tai viljeltyjä lajikkeita. Mäen lakialueiden karummilla alueilla metsänreuna on 'ilmava', eikä muodosta yhtenäistä, peittävää vyöhykettä. Myöskään järvelle päin sijoittuvilla viheralueeseen rajautuvilla tontinrajoilla ei tulisi käyttää peittävää reunavyöhykettä näkymäyhteyden säilyttämiseksi järvelle.

Tonttien kuivatus, sadevedet Tonttien sade-, sulamis- ja salaojavesiä ei saa johtaa suoraan Kärinkiin eikä kunnan jätevesiviemäriin ja kadulle, vaan ne johdetaan maastoon. Mahdollisuuksien mukaan voidaan sade- ja sulamisvesien keruussa ja kuivatuksessa hyödyntää tontilla olevia luontaisia kosteikkopaikkoja. Tontin rajautuessa viheralueeseen, voidaan sadevesiä imeyttää myös tonttiin rajautuvalle viheralueen osalle. Vesien annetaan haihtua ja imeytyä alueilla, joilla se on mahdollista. Vedet voidaan imeyttää maastoon joko suoraan tai erilaisten imeytyskaivojen tai kivipesien avulla. Esim. maahan voidaan rakentaa karkeasta, vettä hyvin läpäisevästä maa-aineksesta allas, johon vedet ohjataan. Maanalainen imeytysrakenne on varustettava ylivuotomahdollisuudella.

Piha-alueiden pintakuivatus järjestetään kallistamalla pihapinnat pintavesiä johtaviin kouruihin, ojiin tai alueille, joissa vesi imeytyy maaperään. Kuivatus täytyy suunnitella koko tontin käsittävänä kokonaisuutena. Kapeilta tonttiteiltä ja käytäviltä vedet johdetaan usein suoraan viereisille istutusalueille, eikä tällöin tarvita muuta kuivatusjärjestelyä. Istutetuilla alueilla on kuitenkin vältettävä vettä keräävien ja jään muodostumista edistävien painanteiden tekemistä, mistä on seurauksena esim. nurmikon talvivauriot. Istutusalueiden kuivatustarpeet määräytyvät kasvuston mukaan.

Kuva 15.
Esimerkkejä tontin
rajaamisesta.

Tonttien väliset rajat. Tontit tulisi rajata ainakin osittain viereisistä tonteista, mutta yhtenäisillä puu- ja pensasaidoilla tonttien rajaamista ei suositella. Pihan rajaamiseen suositellaan käytettäväksi vaihtelevasti matalan aidan, vapaasti kasvavan pensasaidanteen ja puu- ja pensasryhmien yhdistelmiä. Puuaitoja voidaan käyttää täydentämässä istutuksia rakennusten läheisyydessä. Ratkaisua, jossa useampi kuin kaksi tontin sivuista on rajattu muotoon leikatulla pensasaidalla tulee välttää etenkin viheralueisiin rajautuvilla tonteilla. Luonnontilaiseen tiheäpuustoiseen metsäalueeseen rajoittuvat tontin rajat kannattaa yleensä jättää aitaamatta. Sopivista lajeista on esimerkkejä taulukossa, liite 3 (kasviluettelo).

Tontin rajaus katualueesta. Tontit suositellaan rajattavan katualueesta ensisijaisesti matalilla istutuksilla tai kevytrakenteisella, matalalla (0,8-1,2 m) aidalla. Kasvupaikan valoisuusvaatimuksiltaan sopivimpia ovat aurinkoisella paikalla viihtyvät pensaslajit.

Katualueen ja tontin väliin ei pidä rakentaa korkeita, peittäviä umpiaitoja. Myöskään korkeat, peittävät pensasaidat eivät ole suositeltavia kadun ja tontin välissä.

Katuun rajautuvalle tontin osalle suositellaan kuitenkin jätettäväksi mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia yksittäispuita esim. mäntyjä tai istutettavaksi muutamia puita, lajeina esim. koivu, pihlaja, vaahtera, kuusi, mänty, pienehköt koristepuut esim. koristeomenapuut. Säästettäviä puita valittaessa tulee kuitenkin huomioida niiden koko ja sijainti suhteessa rakennuksiin (mahdolliset myrskyvauriot) ja puiden kestävyys muuttuneissa olosuhteissa (ympäröivän metsän harventuminen).

Katuun rajautuva pensasaita tulisi sijoittaa hiukan tontin puolelle, kiinteät aidat voivat sen sijaan olla rajalla. Erityisesti korttelissa 153 tontilla 1, korttelissa 154 tonteilla 1 ja 7 sekä korttelissa 158 tontilla 1, tulee huomioida tonttien kulma-alueiden rajautuminen katuun. Näillä alueen osilla istutuksen tai muun näkemäesteen korkeus saa olla enintään 80 cm kadunpinnan yläpuolella.

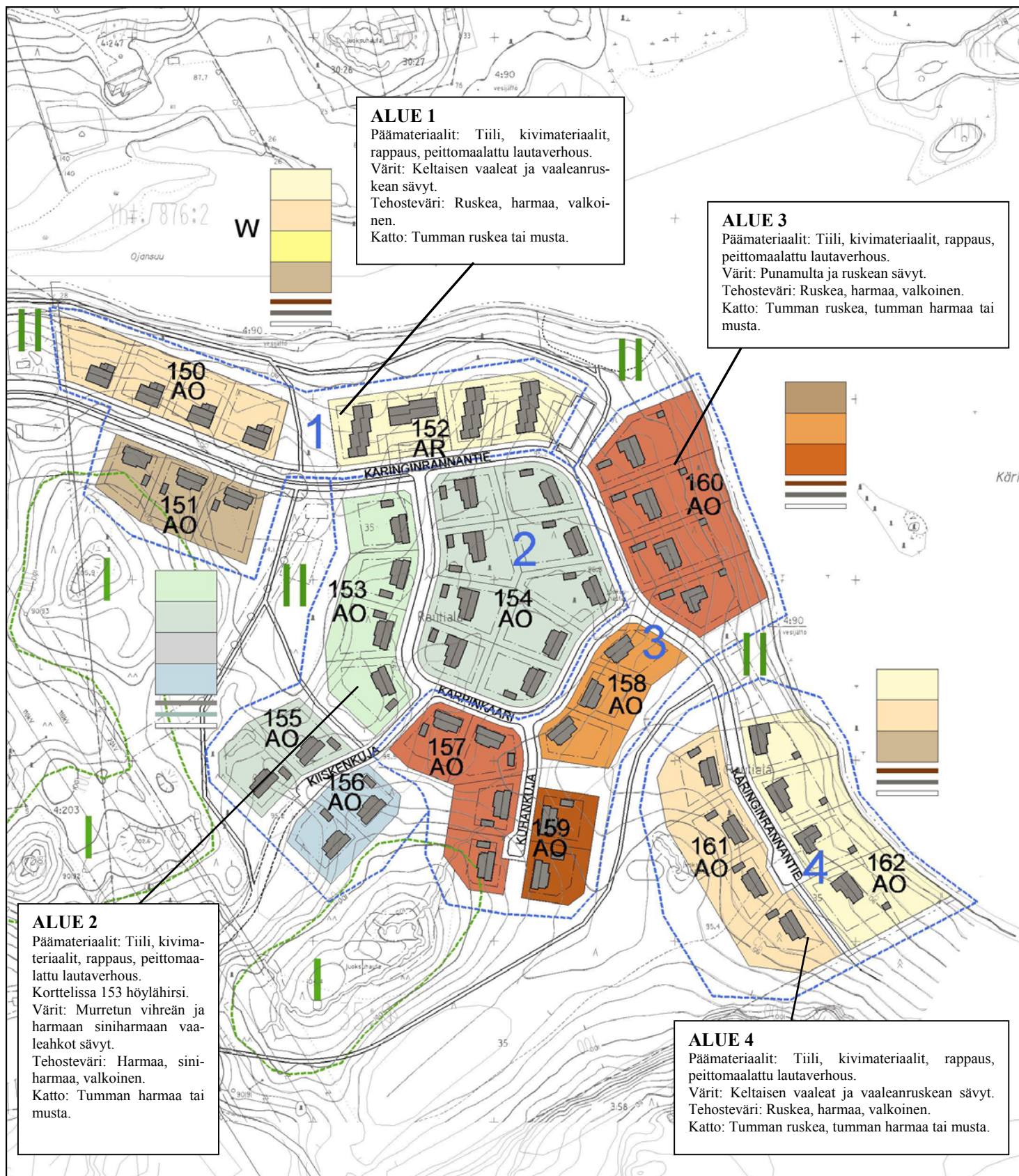
Liikenne ja liittyminen katuun. Etupihalle sijoittuvat sisäänajotie, vähintään yhden auton seisontapaikka autokatoksen lisäksi sekä istutukset. Katuun rajoittuva tontinosa on myös istutusalue. Tonteilta on oltava riittävä vapaa näkyvyys kadulle istutuksista huolimatta. Erityisesti korttelissa 153 tontilla 1, korttelissa 154 tonteilla 1 ja 7 sekä kort-

telissa 158 tontilla 1, tulee huomioida tonttien kulma-alueiden rajautuminen katuun. Näillä alueen osilla istutuksen tai muun näkemäesteen korkeus saa olla enintään 80 cm kadunpinnan yläpuolella. Tontille johtava tie on mieluummin mahdollisimman lyhyt ja huolellisesti rajattu.

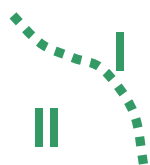
Lumenkasauspaikat Lumenkasauspaikoille tulee istuttaa kasveja, jotka sietävät maan mahdollista tiivistymistä ja jotka uusiutuvat vuosittain, kuten esimerkiksi suomen-, neidon- ja japanintattaret ja keijuangervo. Rakentamisvaiheessa tulee suunnitella myös tonttien lumenkasauspaikat.

Liitteet:

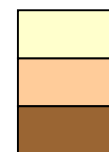
1. Tiivistelmäkartta
2. **Tiivistelmä LISÄTÄÄN**
3. Kasviluettelo

**KÄRINGINRANNAN ASEMAKAAVA-ALUEEN RAKENTAMISOHJEET
HAVAINNEKUVA**

KASVILLISUUSVYÖHYKKEET
I Karuhko harjumetsä
II Rehevät rinne- ja ranta-alueet

**OSA-ALUEEN
VÄRISÄVYIT**

TEHOSTEVÄRIT

TAULUKKO. ERI KASVUPAIKKA-VYÖHYKKEILLE SOPIVIA KASVILAJEJA			
		VYÖHYKE I: KARUHKO HARJUMETSÄ	VYÖHYKE II: REHEVÄT RINNE- JA RANTA-ALUEET
Tunnuspuulajit		Mänty Pihlaja	Koivut Mänty Kuusi Lepät Haapa Pajut Pihlaja Vaahtera
METSÄNREUNA			
AURINKO	Puulajeja, pienpuulajeja	Aitaorapihlaja Isotuomipihlaja Katajat Koivut Mäntylajit Pihlajalajit	Aitaorapihlaja Isotuomipihlaja Kirsikat Koripaju Kuuset Lepät Luumut Marjatuomipihlaja Mongolianvaahtera Pihlajat Pilvikirsikka Pähkinäpensas Raita Sirotuomipihlaja Tuomet Vaahtera
	Pensaslajeja	Idänvirpiangervo Kalliotuhkapensas Katajat (pilari-, kääpiö-) Keijuangervo Koivuangervo Kuivan paikan pensasruusut Marja-aronia Pensashanhikki Pihlaja-angervo Taikinamarja	Hansaruusu Herukat (esim. kultaherukka, mustaherukka) Heisiangervo Idänvirpiangervo Jasmikkeet Juhannusruusu Juhannusruusu Kanukat Keijuangervo Koivuangervo Koreanonnenpensas Koristearonia

			<p>Kuusamat (esim. lehto, ruso-, sinikuusama) Lumimarja Lumipalloheisi Lännenheisiangervo Marjaomenapensas Näsiä Paatsamat Pajulajit (esim. kääpiöpunapaju, hopeapaju) Pensashanhikki Pensasruusut Pihlaja-angervo Syreenit Taikinamarja Terttuselja</p>
	Kenttäkerros	<p>Ajuruoho Hopeahärkki Kanerva Ketoneilikka Kivikkotuhkapensas Koristeheinät (kuivan paikan esim. sininata) Kärsämöt Maksaruohot Nukkajäkkärä Nukkapähkämö Puolukka Rönsyansikka Rönsyleimu Sammalleimu Sianpuolukka Suikerotuhkapensas Suikerovihma</p>	<p>Akileijat Esikot Herttavuorenkilpi Jättipoimulehti Kielo Kurjenmiekat (esim. siperiankurjenmiekkä) Kurjenpolvet (esim. tuoksukurjenpolvi) Lemmikit Loistotädyke Mustikka Nauhukset Pikkutalvio Puolukka Ranta-alpi Rantakukka Rentoakankaali Rönsyansikka Sammalleimu Seppelvarpu Suikeroalpi Tarha-alpi</p>
<p>VARJO</p> <p>Myös useat auringossa menestyvät lajit sopivat mäntymetsän varjon puolelle, koska mänty ei varjosta kovin paljon.</p>	Pensaslajeja	<p>Keltavuohenkuusama Kiiltotuhkapensas Lumimarja Näsiä Pihlaja-angervo Rusopajuangervo Taikinamarja Tuivio</p>	<p>Alppiruusut Idänvirpiangervo Japaninmarjakuusi Kanukat Keltavuohenkuusama Kiiltoheisi Lehtokuusama Lumimarja Lännenheisiangervo Näsiä Pensasmustikka Pihlaja-angervo</p>

			Pähkinäpensas Seppelvarpu Sinikuusama Taikinamarja Terttuselja Tuivio
	Kenttäkerros	Hopeahärkki Kielo Kivikkokilkka Mustikka Patjarikko Rönsyansikka Rönsyleimu	Akileijat Jaloangervot Jättipoimulehti Kevätkaihonkukka Kevätvuohenjuuri Kielo Kilpiangervo Konnantatar Kotkansiipi Kurjenpolvet Käenkaali Kuunliljat Mustikka Nauhukset Pikkutalvio Rentoakankaali Rönsyansikka Rönsytiarella Sormivaleangervo Taponlehti Varjoyrtti
TONTIN RAJAUTUMINEN KATUUN		VYÖHYKE I	VYÖHYKE II
Tontit suositellaan rajattavan katualueesta ensisijaisesti matalilla istutuksilla. Vaihtoehtoisesti kevytrakenteisella matalalla aidalla, korkeus 0,8-1,2 m.		Japaninhappomarja Kalliotuhkapensas Kiiltotuhkapensas Kuivan paikan pensasruusut (esim. kurturuusu) Kääpiövuorimänty Matalat pensasangervot (esim. pihlaja-angervo, koivuangervo, rinneangervo, rusopajuangervo, ruusuangervo) Pensashanhikki	Kiiltotuhkapensas Kultaherukka Kääpiöpunapaju Kääpiövuorimänty Lehtokuusama Matalat pensasangervot (esim. pihlaja-angervo, koivuangervo, rinneangervo, rusopajuangervo, ruusuangervo) Matalat pensasruusut (esim. nukkeruus) Pensashanhikki Pikkujasmike Sinikuusama

TONTTIEN VÄLISET RAJAT	VYÖHYKE I	VYÖHYKE II
<p>Listassa erikorkuisia lajeja. Suositeltava korkeus vapaasti kasvavalle pensasaidanteelle 1-1,5 m. Yhtenäistä aitaamista ei kuitenkaan suositella, vaan matalan aidan, vapaasti kasvavan pensasaidanteen ja puu- ja pensasryhmien yhdistelmiä, hyväksikäyttäen myös olemassa olevaa luonnonpuustoa.</p>	<p>Idänvirpiangervo Japaninhappomarja Kalliotuhkapensas Kiiltotuhkapensas Koristearonia Kuivan paikan pensasruusut Kääpiövuorimänty Pensashanhikki Pihlaja-angervo Rusopajuangervo Valkopajuangervo</p>	<p>Isotuomipihlaja Jasmikkeet Kanukat Keltakotakuusama Kiiltotuhkapensas Koristearonia Kultaherukka Kuusamat Kääpiöpunapaju Marja-aronia Pensasangervot (esim. idänvirpiangervo, pihlaja-angervo, koivuangervo, rusopajuangervo, norjanangervo) Pensashanhikki Pensasruusut (esim. juhannusruusu, suviruusu, hansaruusu) Sirotuomipihlaja Syreenit Taikinamarja Tuoksuvatukka</p>